

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯТ
ПЕТЪР ДЪНОВ

РАБОТА И ЗДРАВЕ

БИБЛИОТЕКА

СВЕТИНА В ПЪТЯ

КНИГА - 20

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО
(ПЕТЪР ДЪНОВ)

РАБОТА И ЗДРАВЕ

БИБЛИОТЕКА

СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

КНИГА - 20

ЗАБЕЛЕЖКА:

Книжката е съставена от тематично подбрани и подредени в логическа връзка **извадки** из Словото на Учителя **БЕИНСА ДУНО** (ПЕТЪР ДЪНОВ) (1864 ÷ 1944), живял и работил в България.

© СЪСТАВИЛИ; Трендафила Балдевска
Ангел Кермедчиев

ISLN 954 – 799 - 221

СЪДЪРЖАНИЕ

СЪДЪРЖАНИЕ	4
РАБОТА	5
КАКВО Е РАБОТА?	5
ВИДОВЕ РАБОТА	6
РАБОТА НАД СЕБЕ СИ	7
ПРЕДОПРЕДЕЛЕНА РАБОТА	9
УСЛОВИЯ ЗА РАБОТА	10
КОГА ДА РАБОТИМ?	11
ЗА КАКВО ДА РАБОТИМ?	11
ДА РАБОТИМ!	11
ЗАПОЧВАНЕ НА РАБОТА	13
КАК ДА РАБОТИМ?	14
КАКВО ДА РАБОТИМ?	16
СИЛА ЗА РАБОТА	17
КОЛКО ДА РАБОТИМ	18
РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА	18
РАБОТЛИВ ЧОВЕК	19
ПРЕПОРЪКА	22
БЪДЕЩЕ	22
РАБОТАТА И ДРУГИТЕ СВЕТОВЕ	22
ПОЧИВКА	23
ДЕЙНОСТ И ПОЧИВКА	25
СЪН	32
СЪНЯТ	32
ЛЯГАНЕ	33
ЗАСПИВАНЕ	34
ПРАВИЛНО СПАНЕ	35
ИЗЛИЗАНЕ	36
СЪНИЩА	37
КОЛКО ДА СПИМ?	37
СЪБУЖДАНЕ	37
СТАВАНЕ	38
ПОДОБРЯВАНЕ НА СЪНЯ	39

РАБОТА

КАКВО Е РАБОТА?

За да се ползваш от благата на живота, и ти трябва да си работил за тяхното придобиване. *(СТАРОТО ОТМИНА - 238).*

Смисълът на живота седи в работата... Думата „работа” се употребява често в обикновения живот, дето ѝ се придава обикновено значение. Същата дума има и по-високо значение. Под понятието „работа” разбираме всичко възвишено и велико, което човек може да извърши на Земята. На Земята по-високо нещо от работата не съществува... Разумният свят си служи с работата като един от съвършените методи за постижение. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - 3).*

Съществуват още два метода, с които хората постигат своите цели: метод на труда и метод на мъчението. И двата метода дават различни резултати: методът на труда създава недоволството, а методът на мъчението - инвалидите. Следователно инвалидите са хора на мъчението, недоволните - хора на труда, а здравите, учените, мъдрите - хора на всичко възвишено и благородно, хора на работата. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - 3).*

Първото стъпало в човешкия живот е мъчението, второто - трудът, а третото - работата. За да дойде до стъпалото на работата, човек трябва да мине първо през мъчението, после - през труда и най-после - през работата. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 85).*

Работата подразбира такъв акт, който произвежда светлина в ума, топлина в сърцето и сила в тялото. Кажете ли някой, че е тъмно в ума му, това показва, че не е работил. Кажете ли, че е студено в сърцето му, това показва, че не е работил. Кажете ли, че е слаб, немошен, той не е работил. Следователно, искате ли умът ви да бъде светъл, сърцето - топло и организъмът ви - силен, работете с любов. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 201).*

Работата подразбира разумно използване на Божествените условия. *(ОТВОРЕНИ ФОРМИ - 146).*

Тя е най-възвишеното, най-благородното нещо в света. Тя е най-великата наука на бъдещето. *(СИЛА И ЖИВОТ - III серия - 266).*

Да работи човек, това значи да прилага всичко, което е научил. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 150).*

Човек е дошъл на Земята... да се научи да работи. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 156).*

Да работи човек, значи да твори. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 205).*

Същественото, което може да оправи човешкия живот, е работа на ума и на сърцето. Това значи човек да прилага любовта към Бога, за което е нужно най-малко усилие. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 272).*

Любовта е най-великата работа в света. Да обичаш някого, това значи да работиш за него, да го освободиш от мъченията и несгодите в живота му. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 166).*

Работа, прилагане се иска от човека. При това, като прилага, всички неща трябва да бъдат наред и отвън, и отвътре. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 260).*

Който не може да служи, не може и да работи. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 298).*

Смисълът на живота се заключава в прекъснатите работи, които свършваме. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 191).*

Човек напърага ума си и допринася нещо към разрешаване на даден въпрос. Който не разбира това, той мисли, че сам разрешава въпросите. Никой не работи сам. Колко още невидими разумни същества помагат на човека. (*СВЕТОТО МЯСТО* - 35).

За да свърши работата си, човек трябва да бъде свързан с разумните същества, за да му помагат. И великите хора били свързани със съществата от разумния свят. (*МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ* - 238).

Затова всички трябва да бъдем с чисти сърца, със светли умове, за да могат душите, умовете и сърцата ни да станат олтар на тия светли души, на тия напреднали наши братя, за да работят с нас заедно... Тия светли души казват: „Погледни нагоре! Ние ще бъдем с теб!“ Това са помощници, ангели хранители на човечеството. Във всяко отношение, във всяко направление тия напреднали души ви заобикалят. (*III МЛАДЕЖКИ СЪБОР – 1925 г.* - 35).

Каквата работа предприемете, обърнете се първо към Бога, за да видите одобрява ли я Той или не ... Само с Него можете да разчитате на успех. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА* - 134).

ВИДОВЕ РАБОТА

В какво се заключава мъчението? - В труд, в занимания с тежки, груби работи, които не ви подхождат. (*ОТВОРЕНИ ФОРМИ* - 8).

Между работа и труд има известна разлика. Работата е Божествено нещо, а трудът не е. Казано е, че човек се мъчи, ангелът се труди, а Бог работи. (*ЖИВА РЕЧ* - 119).

Като млади, вие сте пълни с енергия. Използвайте енергията си за разумна работа. (*ПОСОКА НА РАСТЕНЕ* - 216).

Казвате, че човек не трябва да се занимава с малки работи. Според мене, разумният се занимава с малки работи. Ако види, че две мравки се бият за една трошица хляб, той ще се спре пред тях и ще ги примири. Ще извади от джоба си няколко трошици и ще ги даде, да се задоволят. Виждаш, че два клона на дървото се преплели, минаваш и казваш: „Не се занимавам с дребни работи.“ В това време нещо отвътре ти казва: „Дървото принадлежи на Бога. Помогни на това дърво, разплети клоните му. Дървото е част от цялото. Щом е добре на цялото, и на тебе ще е добре. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 70).

Най-малката работа, която ви се даде, носи живота. Без нея животът няма смисъл. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА – III том* - 68).

Мнозина се стремят към лесните работи. Кои работи са лесни? - Които стават с малко енергия. Постигането на мъчните работи изисква много енергия. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА - III том* - 66).

Любовта е най-великата работа в света. Да обичаш някого, това значи да работиш за него, да го освободиш от мъчнотиите му. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 166).

Коя е най-мъчната работа в човешкия живот? - Да гледаш стари и болни хора, които само да разправят за своите болести и недъзи. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 228).

Във всяка бърза работа се крие нещо користоно, някакъв материален интерес. (*ПЪТ КЪМ ЖИВОТА* - 46).

Ученикът на Бялото Братство трябва да даде необходимия физически труд в замяна на своите нужди. Той трябва да даде отличен пример на физически труд. Той трябва да върши най-малко 2 часа на ден такъв труд. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ – 1921 г.* - 257).

Еднообразната работа убива хората. (*ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ* - 120).

Разумният работник трябва да си избере такава работа, която да не е в противоречие с Божествените закони. (*ЗА СЪДБА ДОЙДОХ - 4 беседа - 17*).

Дойде ли до Божествените работи, не оставяйте друг да ги върши... Божиите работи трябва да оставяте в ръцете на онзи, който може да ги поеме като свои. С тях не се търгува; с тях не може да осигурявате материалното си положение. Те се изпълняват доброволно и с любов. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 134*).

Когато една работа се върши за Бога или в името на Бога, тя придобива цена. (*III МЛАДЕЖКИ СЪБОР – 1925 г. - 49*).

РАБОТА НАД СЕБЕ СИ

Човек е пратен на Земята да свърши три важни работи: една работа за Бога, една работа за себе си и една работа за ближния си. За тия три работи носи отговорност. (*МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 27.02.1991 г.*).

Каква е общата идея, за която трябва да работят всички хора? - Да създадат по-красиви и по-здрави тела от тия, които имат днес. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 267*).

Съвременните мъже и жени трябва да си изработят отличен ум, отлично сърце и отлично тяло. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 268*).

Човек трябва да работи съзнателно, да организира своя свят, да организира силите на Своето тяло. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 320*).

Задачата на човека е да работи върху себе си, да се самовъзпитава. Както възпитава другите, така трябва и себе си да възпитава. (*СВЕТОТО МЯСТО - 47*).

Много има да работи човек върху себе си, докато се справи със старите си навици. Колкото работа да ви предстои, не се обезсърчавайте. Започнете още отсега. Колкото по-рано започнете, толкова по-добре за вас. (*СВЕТОТО МЯСТО - 45*).

Чрез самовъзпитание човек може да измени стария живот, да влезе в областта на новия, дето нещата стават правилно. (*МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 12*).

Като ученици, вие трябва да правите упражнения, да прилагате правилата за хранене, за дишане, за пиене на вода, за спане. Като прилагате тия правила, вие съзнателно си въздействате и се самовъзпитавате. (*СВЕТОТО МЯСТО - 45*).

Който има знания, той работи, упражнява се, прилага и постепенно се усъвършенства. Не е лесно човек да се усъвършенства, но не е невъзможно. Чрез усилена и съзнателна работа върху себе си, той може да възпита своите слабости и да усили доброто, което е вложено в него. (*МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 11*).

Работата е един от важните методи при самовъзпитанието... Ако не работите доброволно, насила ще ви заставят, но ще имате други резултати. Истинската работа подразбира работа с любов и без насилие... Приложете любовта като метод за самовъзпитанието, за да развиете и най-малките дарби, вложени във вас. Любовта изключва всякакво обезсърчаване. Колкото и пъти да паднете, пак ще станете. Дали ще изгубите имането си или здравето си, пак ще го придобиете. (*МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 14*).

Като работите върху волята си, ще се справите първо с физическия човек, с тялото си; после - с чувствата си и на трето място - с мислите си. (*ДВАТА ПЪТЯ - 40*).

„Познай себе си!” Това значи: Познай доброто и злото в себе си. (*БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ - 109*).

Всеки човек трябва да работи върху себе си, да създаде образа на истинския човек. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 154).*

Хората не работят върху себе си, но се занимават с погрешките си. Вместо да вървят напред, те сами се спъват. Благодарете на това, което е вложено във вас, и работете върху него. Вие пренебрегвате своите дарби и се занимавате с работи, които не ви ползват. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 74).*

Всеки човек има какво да работи: да изглажда своя характер, да чисти лошото от своя ум, от своето сърце. Да изглаждаш известни свои недъзи, да придобиваш някои добри качества, това е работа! Ти искаш да станеш мъдър, смел, разсъдлив - това е благородна работа, ще работиш. *(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС - III г. - 6 беседа - 92).*

Работете върху себе си. Един трябва да се справи със страха, друг - с тщеславието си, трети - с гордостта, с алчността, с гнева, със суетността и др. *(КРАСОТАТА НА ДУШАТА - 316).*

Едно се иска от съвременния човек: съзнателна работа. По този начин той ще открие в себе си онези дарби, които Природата е вложила в него. Тази работа наричаме вътрешна, духовна. *(МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 211).*

От вас се иска работа, да развиете своите дарби. Това може да постигнете само когато сте в хармония с разумната Природа. *(МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 219).*

Работете съзнателно върху себе си, да развиете своите дарби и способности, да ги закрепостите. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 286).*

Всеки трябва да работи, да се развива и усъвършенства. *(АБСОЛЮТНА ЧИСТОТА - 22).*

Да работи човек съзнателно върху себе си, това значи да се стреми към красивите неща. Красивото се крие в Божественото начало. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 103).*

Мнозина не успяват, защото отлагат реализирането на Божествените мисли и чувства. Вие сте даровити хора, но отлагали сте, не сте работили за развитието на своите дарби. Какво сте направили за развитието на вашия ум, на вашето сърце и на вашата душа? *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 195).*

Всички трябва да работите над себе си. *(АБСОЛЮТНА ЧИСТОТА - 177).*

Каквото изкуство имате, трябва да го развиете, всичко да употребите за работа. *(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ - 1922 г. - 79).*

Великите и гениалните хора са станали такива, защото ден и нощ са работили върху своя ум и своето сърце, разработили са ги. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 287).*

Ако някому не се иска да услужва, а иска другите да му услужват, тъкмо той трябва да работи, да слугува на другите, и да си каже: „Днес ще слугувам. Защо? Защото не ми се иска да работя.” *(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ – 1922 г. - 230).*

Знаете ли колко работа предстои на човека, докато облагороди езика си и подобри Състоянието на своето гърло? *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 191).*

На всички предстои едно от лесните неща - да работите за Любовта. Колко ви струва, като минавате край някого, да се усмихнете? Колко енергия ще изразходвате? Или, какво ви коства, като минете край приятеля си, да го поздравите и да му кажете една хубава дума? Не да се усмихваш принудено, но от сърце. *(ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА – II том - 178).*

Работете съзнателно върху себе си, да придобиете повече живот, повече светлина и повече любов. Живот, светлина и любов са целесъобразни неща, при които човек расте, цъфти и зрее. *(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ - 120).*

ПРЕДОПРЕДЕЛЕНА РАБОТА

Човек трябва да разбира живота, да знае защо се е родил на Земята и каква работа трябва да свърши. (*ДЕЛАТА БОЖИИ* - 221).

На всеки човек е дадена специална работа, която той сам трябва да свърши. Ако не свърши работата си, която Бог изисква, той не може да бъде свободен. Хиляди пъти ще дохожда на Земята, докато свърши работата, която Бог изисква... Ние сме изпратени на Земята да свършим работата си както трябва. (*ЛЮБОВ КЪМ БОГА* - 214).

Не се отказвайте от работата, която Провидението ви е определило. Съществата, които ръководят вашата съдба, ви изпращат на Земята, да напълните стомните си с вода от Великия извор на живота и да се върнете с пълна стомна. (*ПРОСВЕТЕНО СЪЗНАНИЕ* - 13).

Веднъж дошъл на Земята, човек има известна мисия, която трябва да изпълни. За да изпълни мисията си, даден му е известен капитал, който трябва да вложи в работа, да придобие нещо към него. Всеки човек трябва да има желание да се прояви в известно направление, било в музика, в наука, в поезия, в изкуство и т. н. (*ПОСОКА НА РАСТЕНЕ* - 37).

По какво се познава за коя работа е роден човек? - По разположението, което има към тая работа. Това не подразбира, че той не трябва да работи друга работа. Той трябва да бъде сръчен във всичко. (*СЪБУЖДАНЕ* - 189).

Всеки човек е роден за известна работа, която ще отговаря на това, с което се заеме. (*СИЛА И ЖИВОТ* - III серия - 238).

Като се заеме да извърши една работа, за която не е готов, човек страда. Извърши ли някаква работа, за която е готов, той се радва. (*ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА* - 287).

Когато човек намери своето място, за което е определен, той е щастлив. (*СИЛА И ЖИВОТ* – III серия - 238).

Няма по-велико нещо за човека от това, да заеме известно положение заслужено. - Кой заема положението си заслужено? - Който работи с любов. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 268).

Като сме дошли на Земята, ние трябва да свършим работата си, и то по най-правилен начин. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 206).

Всеки сам ще свърши работата, която му е определена. Не я ли свърши, скъпо ще плати. (*ОПОРНИ ТОЧКИ* - 134).

Онази работа, която Провидението ти е определило не трябва да се отлага. За всяка мисъл, за всяко желание има определено време, което, като пропуснеш веднъж, няма вече връщане назад. (*СИЛА И ЖИВОТ* - III серия - 213).

Важно за всинца ви е да дойдете до положението да образувате връзка с Бога. Тогава вие ще съзнаете, че имате една специфична работа, дадена ви от Бога. В тази работа е вашето доволство. Подчиниш ли се на тази работа, ти си важен и нужен за Господа. (*IV МЛАДЕЖКИ СЪБОР* – 1926 г. - 63).

Влез в съгласие с плана, който Бог е наредил за тебе, и ти ще почувстваш голяма радост. Но дойде ти друга някаква идея, искаш да я приложиш - и веднага в ума ти наставя тъмнина, животът ти се обезмисля, в душата ти се ражда недоволство. (*IV МЛАДЕЖКИ СЪБОР* - 1926 г. - 62).

Работете, за да изпълните своето предназначение. (*СЪБУЖДАНЕ* - 60).

УСЛОВИЯ ЗА РАБОТА

Когато слиза на Земята, човек носи със себе си благоприятните условия за трите свята: физически, духовен и умствен. Ако злоупотреби с тия условия, той сам влошава живота си. *(СВЕТОТО МЯСТО - 144).*

Всички хора страдат, понеже имат условия за работа, а не ги използват. *(МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 13).*

Какво ще правите вие, ако се намирате в ограничителните условия на живота? Нещастията, ограниченията, страданията в живота не са нищо друго, освен оковите на змията. Намерите ли се в нейните окови, тя непременно ще ви задуши. Как ще се освободите от змията: чрез разширяване или чрез смаляване? Чрез смаляване. Ще започнете да се смалявате, докато се изхлужите от змията. За да дойде до закона на смаляването, човек трябва всеки ден да се отказва от нещо несъществено и да остане само с Божественото съзнание, с което е дошъл на Земята. Само при това положение човек може да се смали дотолкова, че да се изхлузи от оковите на змията. Освободи ли се от тия окови, той отново ще си създаде своята форма. Щом създаде новата си форма, той веднага ще вложи в нея идеите и чувствата си. В Природата нищо не се губи. Човек само временно губи формата си, т. е. видоизменя формата си, докато се изхлузи от ограничителните условия. Освободи ли се от тия условия, той отново се появява. Ако някой ученик иска да свърши училище, но няма благоприятни условия, той трябва временно да се примири с невъзможността да учи. В ума си, обаче, той трябва да държи мисълта, че ако тази година не може да учи, следната година ще му се дадат добри условия. *(СВЕТОТО МЯСТО - 146).*

Благоприятни условия се дават само на красиви, на добри, на любящи души. *(СВЕТОТО МЯСТО - 4).*

Кои са благоприятните условия в човешкия живот? Да бъде в благоприятни условия човек, това значи да има храна, която да поддържа физическия му живот; да бъде млад, да може да възприема; да бъде герой, да носи мъчнотиите и изпитанията в живота. *(СВЕТОТО МЯСТО - 4).*

Знайте, че и при най-мъчните условия, човек може да се развива правилно. По естеството на материята, от която е направен, човек е променчив, но в духа той е устойчив и постоянен. *(МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 14).*

Признайте искрено, дълбоко в себе си, че не сте използвали условията, които ви са били дадени, вследствие на което и сега, и в бъдеще ви предстои много работа. Всеки човек е имал добри външни и вътрешни условия; всеки е имал дарби, които не е използвал както трябва. *(ДОБРИ НАВИЦИ - 273).*

Кажем ли „работен ден“, разбираме ден, в който човек е използвал разумно условията на живота. *(ОТВОРЕНИ ФОРМИ - 146).*

„Ама, нямаме условия за работа.“ - Условия всякога има. Важно е да имате желание за работа. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 28).*

Човек трябва да се кали да издържа на Всички условия. Новобранците се упражняват дълго време, докато се калят, и след това ги поставят на тежка работа. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 296).*

Човек е свободен да работи или да не работи, но ако се откаже от днешната работа, той ще изгуби условията на деня. Той губи условията на онази вълна, която днес го е поела. После и да има желание да учи и да работи, условията ги няма. Той може да има запас от енергия, може да има добри идеи, но условия няма. Христос казва: „Работете, докле е ден, защото иде нощ, когато никой не може да работи.“ *(СВЕТОТО МЯСТО - 45).*

Забелязано е, че работите на човека не се нареждат добре, когато между ума и сърцето му има раздвояване. Докато между ума и сърцето не се възстанови хармония той не трябва да предприема нова работа. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 118).*

Искате ли да имате успех в работата си, умът и сърцето ви трябва да бъдат в съгласие. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 118).*

КОГА ДА РАБОТИМ?

Как се познава кога трябва да свършим една работа или да предприемем нещо? – Когато имаш силен вътрешен импулс да направиш това. *(ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА - 105).*

Реалността на нещата ще ти определи какво да правиш. Като станеш сутрин, тогава определяй де ще ходиш. Станеш ли сутрин, тогава кажи какво мислиш да направиш и върши. Още докато кажеш, че ще направиш нещо, започни да го правиш. Не определяй работата си от няколко дни напред. *(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. - 19 беседа - 25).*

Всеки ден, всеки час в живота има своя програма, ние трябва да завършим тази основна работа на деня, от която зависи нашия прогрес. *(СИЛА И ЖИВОТ - III серия - 33).*

От вас се иска работа! За всеки даден случай вие трябва да направите нещо, колкото и малко да е то. Всеки ще работи според силите си, възможностите си; но трябва да направи нещо. *(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ - 33).*

Не трябва ли всеки човек да бъде като младата мома и като войника...: готов всеки момент за работа? Той трябва да облече дрехата на ума, на сърцето и на волята си, за да стане като войник, да чака заповедите на Онзи, Който го е изпратил на Земята. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 280).*

ЗА КАКВО ДА РАБОТИМ?

Човек живее и работи главно за ума си, а животното - за тялото си. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 327).*

Съвременните хора се оплакват от неуспеха в живота си, понеже не работят за развитие на онова, което са наследили. Те се стремят към изкуствени придобивки, за които се изискват големи усилия и средства. Първата задача на човека е да работи за онова, което е вложено в него. Ако след това му остане време, нека работи за нови придобивки. *(ПРОСВЕТЕНО СЪЗНАНИЕ - 33).*

Каквато и работа да предприемете, имайте предвид вашето усъвършенстване. *(ТРИТЕ ЖИВОТА - 237).*

Стреми се да се освободиш от закачките на живота, да работиш свободно на Божествената нива. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 324).*

Всички ония, които са в света, трябва да работят за оправянето на света. Плодните дървета работят, животните работят, въздухът работи, слънцето работи, водата работи, всичко, което е в движение, работи. Следователно и ние трябва да вземем своето място да работим. *(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 195).*

Каквато и работа да свършите, все ще внесете малък тласък в Космоса. *(СЪБУЖДАНЕ - 60).*

ДА РАБОТИМ!

Вие трябва да поддържате в себе - си непрекъснат импулс за работа. *(СВЕТОТО МЯСТО - 126).*

Всеки човек е орган на Божествения организъм. Дали е крак, ръка, ухо, нос, той трябва да свърши някаква работа. Ръцете трябва да покажат какво могат да свършат. Краката трябва да

покажат какво могат да свършат. Всички ние, в даден случай, трябва да направим нещо, да свършим някаква работа. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 55)*.

За да бъдеш здрав и доволен от живота си, трябва да работиш. Ти се молиш на Господа, искаш да дойде ангел да ти донесе благата ти. Не, ще се опретнеш на работа. Като станеш сутрин, трябва да свършиш определената работа. *(ТРИТЕ ПОСОКИ - 181)*.

Какво трябва да прави здравият? - Да работи. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 248)*.

Казвам: Всеки момент бъдете будни, активни, готови на всякаква нова работа, на всеки нов импулс. *(ЛЮБОВ КЪМ БОГА - 165)*.

Велико нещо е човек да работи! *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 178)*.

Иска ли някой да си поживее, без да работи, той е осъден на изграждане. *(ДА ВИ ДАДЕ - 10)*.

Природата обича трудолюбивите хора. Затова аз казвам: Люби Бога и постоянно работи. *(НОВАТА МИСЪЛ - 150)*.

За да получи нещо, човек непременно трябва да работи. Днес повечето хора живеят от подаяние. Те казват: „Бог е милостив, и на нас ще даде нещо.” Обаче това може да продължи само известно време. Човек живее в един разумен свят, обиколен от разумни същества, които строго пазят законите на Природата. Разумният свят е Божествена банка, а разумните същества - банкерите на тази банка. Явите ли се пред тях, те веднага вземат книгата ви и гледат колко капитал сте вложили. Според вложения в банката капитал, вие може да теглите определено количество пари всеки ден. Позволите ли си да теглите повече, отколкото ви е определено за деня, скоро ще фалирате. *(СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ - 124)*.

Разумният свят не се занимава със сиромашията на хората. Това е работа на самия човек, Щом е млад, щом иска да се развива правилно, човек неизбежно ще работи, да се справи със сиромашията и недоимъка в живота си. Щом забогатее, той остарява и казва: „Няма защо повече да работя, няма какво да уча.” Кажете ли така човек, той сам подписва смъртната си присъда - всичко с него е свършено... Стремете се към богатство, което ви подтиква към работа и учение, което дава условие за развитие. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - 201)*.

Религиозните хора имат добри желания, но предоставят работите си повече на Бога. Те малко работят, а повече се молят. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 103)*.

Днес от всички хора се иска работа. Започнете първо с Божествения и постепенно слизайте в другите светове - в духовния и физическия. Колкото по-надолу слизате, работата става по-неприятна. Всички хора са слезли на Земята от един по-горен свят, за да се научат да работят с любов. Той е тръгнал от мъчението и постепенно отива към труда и работата. Като се мъчат, хората впрягат на работа животните. В бъдеще те ще се ползват от новите изобретения и по този начин ще облекчат положението на животните. Един ден органическият живот ще се облекчи и тогава хората няма да се мъчат и трудят, както сега, но ще работят. Работата им ще бъде по-малко от сегашната. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 104)*.

Кога една работа върви? - Когато хората се обичат. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 241)*.

Сегашните хора се мъчат, трудят се и работят, но те още не са дошли до истинската работа. Истинската работа е тази, която произлиза от Любовта. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 41)*.

Според мене три неща има, от които аз изхождам винаги. Когато върша една работа, ако нямам надежда, тази работа не я върша; ако върша една работа и нямам вяра, тази работа не я върша; и ако нямам любов, тази работа не я върша... Правете ония работи, в които имате надежда, правете ония работи, в които имате вяра, и правете ония работи, в които имате любов. Туй, в което нямате надежда, не го, правете. Сега, това са правила, които трябва да използвате. *(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 191)*.

Често хората грешат, като се наемат за работа, която не могат да свършат. И като не могат сами да я свършат, не дават и на другите да я свършат. (*БАЩА И СИН* - 27).

Ако някой математик или астроном работи върху един научен въпрос, едновременно с него, без той да знае, работят още 10 ÷ 20 души по същия въпрос, обаче от всички тях само един успява, а другите играят роля на помагачи... Същото нещо е забелязано и в музиката, и в изкуството. (*УСЛОВИЯ ЗА РАЗУМНИЯ ЧОВЕК* - 37).

Да изпълним първо Божествените работи, но да изпълним и гениалните неща, създадени от хората... Има и гениални неща от хората, но повечето са създадени от Бога. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА - II том* - 180).

„Ние ще работим както работят всички будни души по света, за идването на Царството Божие на Земята.” Из целия свят се повдига зов към всички пробудени души за работа. (*БЪДЕЩЕТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО* - 59).

Да сте „Синове на светлината”! Под това понятие разбираме ония разумни същества, които са дошли на Земята да работят, да творят, да съграждат, а не да ядат и да пият. Те са хора на перото и на чука едновременно. Ако отидете на нивата, и там ще ги намерите. Те орат, копаят, градят и съграждат. Те са добри работници във всяко направление. Каквото мине през ръката им, оживява и възкръсва. (*ДЕЛАТА БОЖИИ* - 107).

Искаш ли да удовлетвориш човека, дай му работа. Момък и мома са недоволни. Оженете ги. Ако са недоволни пак, дайте има къщи, ниви, да има какво да работят. Ако са недоволни още, дайте има волове, коне, каруца. Най-после тия неща започват да им говорят, и те се задоволяват. Докато умът и сърцето ви са празни, без мисли и желания, всякога ще бъдете недоволни. За да бъдете доволни, умът и сърцето всякога трябва да се занимават с нещо. Това е един от великите закони на Битието. (*НОВИЯТ ЧОВЕК* - 9).

Щастието се заключава в работата, в правата мисъл, в помагане на ближните. Ако живееш така, работите ти сами по себе си ще се нареждат. Бъди всякога готов за работа, за да те отпишат от болницата. Очакваш ли на чужда помощ, ти влизаш в болницата. (*СЪБУЖДАНЕ* - 161).

Нас трябва да ни интересуват хората на движението, на ученето, на работата. Това са хората, които трябва да срещнем в своя живот. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 304).

ЗАПОЧВАНЕ НА РАБОТА

Мнозина казват, че искат да работят, но не знаят как и откъде да започнат. Това е най-лесната работа. Щом имат желание за работа, всичко друго иде естествено. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 278).

Всяка работа трябва да се започва и свършва със свещен трепет и пълно безкористие. (*ЗАКОНИ НА ЛЮБОВТА* - 107).

Дойдете ли до някаква работа, спрете се в себе си и помислете добре какво трябва да направите и как трябва да постъпите. С бързане работите не се нареждат. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 118).

От момента, когато си придобил знание и сила, започва твоята истинска работа - творчеството, което осмисля живота. (*ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ* - 215).

Ние трябва да внесем музиката като вътрешен подтик, като първо и необходимо условие за работа. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 307).

Като започнете една работа, започнете я с песен в душата си. Това значи да започнете работата си с любов. След това повикайте на помощ ума, сърцето и волята си - вашите слуги. Те

знаят повече от господаря си. Щом умът, сърцето и волята участвуват в една работа, непременно резултатът ще бъде добър. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 279)*.

Започнете да работите съзнателно, с ограничаване, а не с измъчване. *(ДВАТА ПЪТЯ - 40)*.

Щом се колебаете или съмнявате в една работа, не престъпвайте към реализирането ѝ. *(ВЛИЯНИЕ НА СВЕТЛИНАТА И НА ТЪМНИНАТА - 50)*.

Всяка работа, която човек започва без желание, без любов, остава недовършена. Когато желанията са силни, човек свършва работата, която е започнал. Колкото повече желанието отслабва, толкова повече и стремежите се намаляват. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 70)*.

Успехът на човека в работите му се определя от силата на чувствата и желанията му. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 71)*.

Видите ли, че някой човек при излизане от дома си тича, ще знаете, че той няма да свърши навреме работата си. Той ще се умори още от началото и ще спре някъде на пътя. За предпочитане е в началото човек да върви бавно, спокойно и постепенно да усилва хода си. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 70)*.

Видите ли човек, който се залавя с големи работи, не по силите му, ще знаете, че той скоро ще отстъпи. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 71)*.

Видите ли, че започнатата работа не върви или някой дойде и ви попречи, не роптайте. Щом работата ви не върви, това показва, че невидимият свят ви препятства, за да ви избави от едно голямо зло. Десет пъти да развалят работите ти, не съжaliaвай. *(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 271)*.

Само разумният човек е постоянен. Когато започне една работа, той знае защо я е започнал и прилага всичкото си постоянство и усилие да я свърши. Когато започне една работа, той знае защо я е започнал. *(ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА - 71)*.

Погрешката на съвременните хора се състои в това, че те искат едновременно да свършат много работи: Всеки човек трябва да започне една работа, да я свърши добре и тогава да пристъпи към втора. *(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - 154)*.

Каквато работа предприемете, обърнете се първо към Бога, да видите одобрява ли я Той или не. Само с Него можете да разчитате на успех. С Него и злото ще се превърне в добро. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 134)*.

Когато искате да направите нещо, само кажете: „Господи, ела ми помогни.“ Уповавате ли на Бога, всички препятствия ще преодолеете. *(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 21.09.1991 г.)*.

Всяка започната работа трябва да се завърши! Всяко свършване на една работа подразбира започване на нова. Нов развой, нова стъпка в Живота на човека... Ако един учени, влезе в отделенията и не свърши този основен курс, той не може да влезе в гимназията. *(ЗАКОН НА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ - 59)*.

КАК ДА РАБОТИМ?

Сега всички работят, работят, но всички са осакатели. Не, това не е работа. *(СИЛА И ЖИВОТ - VII СЕРИЯ – 16 беседа - 20)*.

Не е важно каква служба изпълнява човек, а как я изпълнява. *(ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА - 26)*.

Всички занятия, от най-високите до най-ниските са почетни. Важно е как се вършат. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - 369)*.

Всички хора трябва да работят съзнателно, доброволно, от любов, а не с насилие. *(НЕРАЗРЕШЕНОТО - 129)*.

Които не разбира законите на Природата и не работи съобразно с тях, той всякога губи. *(СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 118).*

Подтикът на вашата работа трябва да бъде в съгласие в хармония с Бога, с Великото в света. Това значи разумна работа. *(ДВАТА ПЪТЯ - 122).*

Забелязано е още, че работите на човека не се нареждат добре, когато между ума и сърцето му има раздвояване. Докато между ума и сърцето не се възстанови хармония, той не трябва да предприема нова работа. Искате ли да имате успех в работите си, умът и сърцето ви трябва да бъдат в съгласие. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 118).*

За да работи разумно, човек първо влиза във връзка със силите, които действат в тялото му, а после със силите, които действат в разумната Природа. *(70 ÷ 126)*

Дойдете ли до някаква сериозна работа, спрете се в себе си и помислете добре какво трябва да направите и как трябва да постъпите. С бързана работите не се нареждат. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 118).*

Как да работя? - Ще се молиш и ще работиш. Молитвата е работа, от която приемаш нещо и за себе си, и за окръжаващите. Всички хора трябва да се молят, да придобият някакво благо и да го предадат на близките си. Молитвата е общ процес, както и мисълта. Като мислиш право, ти се свързваш с всички ония, на които съзнанието е будно. Те възприемат твоята мисъл и ти приемаш тяхната. Само така хората взаимно си помагат. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 324).*

Работете с любов. Освободете се от егоизма си. Вложите ли и най-малкото егоистично чувство в работата си, то ще разяде основите ѝ, както червеят изядва младите коренчета. *(ЗАКОНЪТ НА ЛЮБОВТА - 107).*

Ако искате да имате успех в работата си, всичко трябва да вършите при разположение на духа, по любов. *(НЕРАЗРЕШЕНОТО - 164).*

Много работа има човек, но важно е да работи с любов. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 183).*

Дето любовта присъства, там трудът и работата са правилно разпределени между всички хора. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 170).*

Като работи с любов, човек всякога е доволен. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 296).*

Кооперирайте се и работете в единство, съгласие и любов. Само така ще имате Божието благословение, Божията радост и Божието веселие. *(ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ - 392).*

Силният човек не знае какво е притеснение. Той върши работата си тихо, спокойно, с голяма приятност. *(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС - IV з. – 31 беседа - 67).*

Когато започнете една работа, при която духът ви се притеснява, това не показва, че не можете да свършите тази работа, но методът, който сте избрали за свършването и, не е прав. *(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV з. – 31 беседа - 68).*

Бъди смел, иди сам да наредиш работите си. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 247).*

Като задача, правете следното упражнение. Като ставате сутрин, мислете върху това, че сте души, съставени от милиарди интелигентни, разумни същества, които работят за вашето подигане. Извикайте тези същества и съзнателно се свържете с тях. Като мислите за тях, вие ще можете да работите успешно. *(ПОСОКА НА РАСТЕНЕ - 233).*

Не е все едно дали ще работиш с възли или без възли. Да работиш без възли, значи да имаш непреривна връзка с Любовта, постоянно да чувстваш нейното присъствие. *(ПЪРВИТЕ СЪПЪРНИЦИ - 48).*

Време е вече хората да започнат съзнателно да работят, да проявят своята гениалност. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 285).*

Работете, учете, без да се състезавате. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 33).

Не може да отлагаш нещата, да не свършиш работата си и да казваш, че е добро. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 273).

Колкото по-съзнателно се отнася човек към работата си, толкова тя му е по-приятна. Несъзнателното отношение на човека към работата му причинява неприятност. В първия случай той казва, че се намира в рая, а във втория случай - в ада. Добрият живот подразбира приятна работа, а лошият живот - неприятна работа. Като смениш разположението към работата си от неприятно в приятно, ти се качваш в рая; ако работиш с неразположение, ти слизаш в ада. (*ОТВОРЕНИ ФОРМИ* - 8).

Който разбира законите на музиката, знае за всеки даден случай колко електричество и колко магнетизъм трябва да употреби, за да свърши известна работа. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 113).

Днес хората работят повече за пари. Ние пък казваме: Работи, без да очакваш да ти се плати. Като работите с любов, непременно ще ви възнаградят, ще изкарате хляба си. Обаче, първо ще работите. Докато не работите, нямате право да ядете. (*ЦЕННАТА ДУМА* - 99).

Който иска да яде, трябва да работи. Светът е гостилница, в която може да влезе само онзи, който има пари, т. е., който е готов да слугува, да приложи своя труд и усилие. Преди да работи, човек няма право да яде. Като свърши някаква работа и спечели нещо, тогава може да влезе в гостилницата и да се нахрани добре. (*ЦЕННАТА ДУМА* - 98).

Съвременните хора искат, без да работят, да имат всичко на разположение. Това е невъзможно. (*ЦЕННАТА ДУМА* - 99).

Думата „пари” подразбира труд, усилие, работа. Значи, за всяко нещо, което иска да придобие, човек трябва да се труди и да работи. (*ЦЕННАТА ДУМА* - 98).

Работникът е достоен за своята прехрана. (*ЗА СЪДБА ДОЙДОХ* - 4 беседа - 4).

Всичко, което става с нас на физическия свят, се връща на Небето, да се провери как е направено. Ако не е направено както трябва, човек се натъква на същото нещо няколко пъти, докато се направи съвършено, без никаква погрешка. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 63).

Ние, които вървим по този Божествен път, ние, които имаме Божественото в нас, трябва да работим с Бога заедно. Тази велика, мощна сила в нас трябва да я проявим. (*СИЛА И ЖИВОТ* - VII серия - 16. беседа - 20).

Искаш ли да свършиш една велика работа, с Бога ще я свършиш. В Негово име всичко можеш да направиш. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 126).

Да работиш така, че да се превърнеш на светлина и топлина, за да учиш и любиш. (*СЪБУЖДАНЕ* - 60).

Никога усилията на човека не остават безплодни. (*УСЛОВИЯ ЗА РАЗУМНИЯ ЧОВЕК* - 37).

Според окултните закони, за една работа се говори само когато се свърши. (*ПОСОКА НА РАСТЕНЕ* - 110).

Тайно трябва да се работи, а само резултатите да бъдат наяве. (*ЧАСЪТ НА ЛЮБОВТА* - 76).

КАКВО ДА РАБОТИМ?

Всеки един от вас, като става сутрин, да каже: „Какво мога да направя за Господа?” Доброволно да го направи. От това зависи вашето благословение. (*СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ* - 195).

Малките работи са първи, големите работи са последни. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА* - 106).

Всяка работа сама за себе си е важна според закона на Божията Мъдрост, на която Любовта и Истината са служители. Всяка работа, колкото и микроскопическа да е, тя е свещена.

Каквата работа ви се представи в живота не я избягвайте. Разнообразието на работата е необходимо за вас. *(НЕРАЗРЕШЕНОТО - 164)*.

На всеки човек е дадена работа, да се справи с материята, от която е направен. Милиарди клетки има той в своя организъм, които трябва съзнателно и разумно да управлява. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - 248)*.

Днес всеки трябва да работи, както за себе си, така и за другите. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - 160)*.

Освободете се от всичко онова, което ви спъва в живота. Работете за онова, което ви Липсва. *(ДВАТА ПЪТЯ - 40)*.

Мнозина избягват работата със земята, считат я за унижителна. Не е така. Всяко растение, всеки плод, с които човек се занимава, внася в него свои качества. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 100)*.

Като метод за правилно развитие, хората трябва да отглеждат цветя, плодове и зеленчуци. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 100)*.

За да свърши работата си с успех, човек трябва да има търпение. *(ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ - 99)*.

Щом човек научи нещо от една работа, разумният свят ще му даде друга, по-добра. *(ОПРЕДЕЛЕНИ ДВИЖЕНИЯ - 98)*.

Често хората грешат, като се наемат за работа, която не могат да свършат. И като не могат сами да я свършат, не дават и на други да я свършат. *(БАЩА И СИН - 27)*.

За големите работи ви помагат, а за малките никой не помага. Такъв е законът в духовния свят. Там се извършват големи работи, велики дела, а малки - Никога. И тъй, понеже великите работи се вършат на небето, малките работи са оставени за Земята; ето защо, от вас не се изискват големи работи, а малки. Вие ще направите малките работи, а на небето ще направят големите работи, и така небето и Земята ще се допълват. *(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС - IV г. - 21 беседа - 68)*.

Човек трябва да прави всичко с любов и разположение. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 311)*.

Искаш ли да свършиш една велика работа, с Бога ще я свършиш. В Негово име всичко можеш да направиш. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 126)*.

СИЛА ЗА РАБОТА

Благодарение на усилията и работата на духовните хора, от невидимия свят пристигат към Земята висши енергии и сили, които поддържат целия земен живот. *(ПРАВЕДНИЯТ - 105)*.

Молитвите на хората са необходими за сваляне на висшите енергии от невидимия свят. *(ПРАВЕДНИЯТ-105)*.

Радвайте се, за да придобиете сила за работа. *(СЪБУЖДАНЕ - 60)*.

Когато приема повече сила, човек работи повече на физическия свят. Когато приема повече топлина, той е по-разположен и работи повече в областта на чувствата. Когато приема повече светлина, той работи повече в умствения свят. Казваме, че тоя човек повече мисли. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 4)*.

Той се върнал от работа гладен, уморен, а ти му забраняваш да яде. Ако не яде, отде ще черпи сила за работа? *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 198)*.

Достатъчно е да обича работата си и да я прилага с любов, за да се прояви и силата, която е вложена в него. (МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 280).

Който работи с вдъхновение, безкористно, той има дух и сила да победи всички мъчности, да се справи с трудностите на живота. Така завършена работа е дело на вечността. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН - 22.08.19..).

Истинска работа е онази, която организира силите на човека. (СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 302).

Не трябва да работите повече, отколкото силите ви позволяват. (СИЛА И ЖИВОТ - III серия - 76).

КОЛКО ДА РАБОТИМ

Намирате, че не трябва да се работи много, че физическата работа не е за вас. За светията е определено един час физическа работа, три часа за сърцето и седем часа умствена работа. А някои от вас не работят. И ето, вследствие бездействието, започва известна деформация в организма. Почвата да усещате болки в главата, в корема, в краката, в ръцете. Добре е да имате градинка да работите най-малко по един час, за да се освободите от непотребната енергия. Ще копаете с мотика, ако искате да бъдете здрави. А вие казвате: „Да има някой да ми работи.” Не, по един час трябва да работите земята. Във вас има отрицателна енергия, която трябва да влезе в земята. (ТРИТЕ ПОСОКИ - 179).

Човек трябва да работи повече, но не чрезмерно. В работата не се позволява пресищане. Човек трябва да работи, докато му е приятно. (СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 302).

Не изразходвайте енергиите си преждевременно, за да бъдете активни и способни за работа през целия си Живот. (ЗАКОНИ НА ДОБРОТО - 47).

Нормалният човек върши всичко с приятност. Той никога не се претоварва с излишна работа. Той предприема само толкова работа, колкото може да извърши. Той върши всичко по закона на свободата. (ВЛИЯНИЕ НА СВЕТЛИНАТА И НА ТЪМНИНАТА - 188).

Понякога човек се пресилва, работи повече, отколкото трябва. Защо? - За да спечели нещо повече. Човек трябва да работи, но да разпределя работата си: яденето да остави на физическия свят, труда - за духовния и работата - за Божествения свят. На физическия Свят човек не трябва да работи много. Защо? Защото работата е предвидена за Божествения свят. Ако живее в духовния и в Божествения свят, Човек трябва да се труди и да работи. Щом не се труди и не работи, той ще се мъчи. Който казва, че се мъчи, той няма представа за труд и работа. (БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 84).

Не трябва да се работи повече, отколкото Силите позволяват. (СИЛА И ЖИВОТ - III серия - 76).

За да не остарява преждевременно, човек трябва да внимава да не се пресилва с работа. (ВЛИЯНИЕ НА СВЕТЛИНАТА И НА ТЪМНИНАТА - 188).

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

Никога усилията на човека не остават безплодни. (УСЛОВИЯ ЗА РАЗУМНИЯ ЧОВЕК - 37).

Всяка работа, с която човек е свързан, допринася нещо за развитието му. (БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 278).

Един от великите закони успява, ако работи разумно и с постоянство. (СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 118).

Само ония ще бъдат радостни весели, които са работили. (*СИЛА И ЖИВОТ - I серия - 47*).

Любовта е закон за работа, при който и най-малко изразходваната енергия води към големи постижения. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 172*).

Който е работил повече, той има повече любов и повече знания. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 167*).

Каквато и работа да свършите, все ще внесете малък тласък в Космоса (*СЪБУЖДАНЕ - 60*).

Без разумно усилие няма успех (*МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ - 280*).

Чрез работа и упражнения вие развивате своето тяло и своите сили. (*СВЕТТО МЯСТО - 126*).

Ако работиш и вярваш успеха на своята работа, ще видиш резултат. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 92*).

Всички хора трябва да се впрегнат на работа, разумно да използват живота и силите, които Бог им е дал, за да имат придобивки, били те материални или духовни. (*ПРАВЕДНИЯТ - 105*).

Всяка работа, дадена на човека има за цел да му придаде нещо, да развие някаква черта в характера, която му липсва. (*ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ - 272*).

Трябва да работите спрямо възможностите, които Бог е вложил у вас, за да развиете всичко, което ви е дадено. (*УСЛОВИЯ ЗА РАЗУМНИЯ ЧОВЕК - 55*).

Всички препятствия в живота ви са идвали само защото сте искали големи, грандиозни работи. Отсега нататък ще искате малки работи. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 306*).

Бог е в малките работи, а не в големите. Ако искаш да направиш нещо голямо, обърни се към човека. Той се занимава с велики работи. Ето защо, разчитай на онова, което в даден момент можеш да направиш, колкото и да е малко. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 329*).

Знанието, любовта не идат отвън. Те се постига, чрез работа, чрез приложение на новите методи. (*ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ - 113*).

Докато не получи резултат ученикът не трябва да се отказва от започнатата работа. (*ДОБРИ НАВИЦИ - 61*).

Докато работи, човек е млад. Щом престане да работи, той остарява. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 158*).

Всеки има право да се стреми към щастлив живот, понеже е взел участие в работата на цялото Битие. Обаче, колкото по-съзнателно е работил, толкова по-лесно ще придобие щастieto. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 189*).

Когато се казва, че една работа може да се свърши за хиляда години, разбираме, че само един човек работи. Когато казваме, че работата може да се свърши за една минута, разбираме, че всички хора работят. Когато всички хора работят еднотелно, работата става изведнъж. (*ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА - 195*).

Наистина, велико нещо е човек да работи. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 178*).

Човек е дошъл на Земята да бъде съработник на Бога. (*СЪБУЖДАНЕ - 60*).

РАБОТЛИВ ЧОВЕК

Работата повдига човека, а не го унижава. Не работата, а роптанието унижава човека. Колкото по-съзнателно работи човек, толкова по-лесно урежда работите си. (*КРАДЕЦЪТ И ПАСТИРЪТ - 158*).

Едновременно във всички хора трябва да има желание за работа! (*ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ* - 120).

И на 120 години да е човек, пак трябва да има желание за работа и учение.

Знаете ли, че човек остарява от леност, а се подмладява от работа? Като не работиш имаш едно вътрешно безпокойство. (*КРАСОТАТА НА ДУШАТА* - 28).

Човек, който не се срамува от работа, е на прав път.

Какво трябва да правим? - Да станете грозни. - Какво означава това? - Да отидете на работа. В дадения случай грозотата разрешава важния въпрос в живота - въпросът за хляба... Иде от вън одърпан, прашен, грозен на вид, ходил някъде на работа, но той носи Пълна торба на гърба си... Този грозен човек разрешава всички противоречия, от които се ражда свободата... Значи, красивият трябва да работи, да стане грозен, ако иска торбата му винаги да е Пълна. И грозният трябва да работи, ако иска торбата му да не се изпразва. (*ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ* - 119).

Когато човек работи на физическия свят, той погрозня. Изобщо физическата работа не дава спокойствие на човека. Напротив, тя му създава известно безпокойство. Питам: какво придобива онази шивачка, която цял ден шие, изкарва с иглата си бод след бод и се разправя с разни хора? Или, какво придобива онзи писар, който по няколко години наред пише по осем часа на ден? Какво ще придобие онзи хлебар, който меси хляба с ръцете си или с някаква парна машина? (*ЗАКОН НА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ* - 120).

За предпочитане е да имате черно и огрубяло лице, За не дава спокойствие на ръцете ви да имат пришки, да сте свършили някаква работа, отколкото да запазите на лицето и на ръцете си, и да не сте свършили никаква работа. (*РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ* - 120).

Природата наказва всеки, който не иска да работи. По какъв начин? - Като атрофира постепенно организма и го довежда до положение на паразит. (*ДОБРИ НАВИЦИ* - 24).

Когато слизат от невидимия свят възвишените същества носят Божествените блага на хората, на всички живи същества, за да работят с тях. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 114).

Всеки учен, който работи на Земята, непрекъснато се коригира, защото едновременно с него работи и друг учен от небето. Тъй, щото, с всеки математик от Земята работи и друг от духовния свят. А с този който работи на Земята, едновременно работи и още един пак на Земята. Значи, всеки въпрос се решава едновременно от трима души: единият работи с рационалните числа, другият - с ирационалните, а третият поправя погрешките на първия и на втория. (*НИ МЪЖ, НИ ЖЕНА* - 13).

Духът на човека представя кормилото на неговата машина. Щом сте влезли в тази машина ще държите кормилото й здраво, ще пазите равновесие, за да свършите започнатата работа. От умението на човека да държи кормилото в равновесие зависи управлението на неговата машина и правилното решаване на задачите. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - 229).

Външната страна на мъдрия човек е работата. Само мъдрият човек работи. Ако е художник взима четката - ако е поет, взима перото - пише В каквото и да е направление, той е деятелен - работи. Трудът не е качество на мъдрите хора, - а на обикновените. Само мъдрият човек работи и на лицето му се изразява удоволствие... - Какво трябва да направя, за да стана мъдър? - Няма да се трудиш, а ще работиш. (*МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – III г. - 6 беседа* - 91).

Кой Живее в рая? - Работният, трудещият се, способният човек. - Кой живее в ада? - Мързеливият. Ако мързеливият започне да работи, той Влиза в рая; ако работният престане да работи, той слиза в ада. Работният всякога се радва, а мързеливият страда и скърби. Следователно, когато се радва, човек работи; когато скърби, той е станал мързелив. (*ЖИВА РЕЧ* - 119).

Адът е място за усилена работа. Там не се позволява никакво излежаване, никакъв мързел. И в рая се работи, но с приятност и разположение. (*ОТВОРЕНИ ФОРМИ* - 8).

Навсякъде са нужни хора с инициатива, да са готови за работа. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 170*).

Ако му кажеш Колко го обичаш той ще уповава на теб и няма да работи. (*ДРЕХА НА ЖИВОТА - 37*).

Някой се заеме с много работи, но като не може сам да ги свърши, прибегва до помощта на външни хора. Този човек лази. Който не търси чужда помощ той хвърчи, защото уповава на Бога, и като хвърчи, той намира нужните сокове навсякъде. (*ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА - 117*).

Светът се нуждае от истински работници, които да работят безкористно и с любов. (*ЛЪЧИ НА ЖИВОТА - 231*).

Как трябва да се работи? - С пари или без пари? - Ние не проповядваме работа без пари - за всичко ще плащаш. Ако те обича някой, ще платиш за любовта му, ако ти предава някакво изкуство, пак ще платиш. Ще платиш със звонковите монети на Любовта, на Мъдростта и на Истината.

Истински работник е този, който, Освен, че оре и копае, работи и за цялото човечество. (*ПРАВЕДНИЯТ - 105*).

Когато някой от вас започне една работа, съдействайте му материално и морално. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - 239*).

Какво трябва да прави човек, за да придобие приятели? - Той трябва да плаща. Плащането седи в работата. Като работи, човек плаща. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 200*).

Работата хвали човека, а не това, какво той мисли за себе си. (*ЛЮБОВ КЪМ БОГА - 228*).

Човек трябва да прави всичко с любов и с разположение. Ако мисли, работи, яд е и учи всичко трябва да му е приятно. (*БОЖЕСТВЕНИ ЧОВЕШКИ - 311*).

Приложете волята си и неуморно работете. Божествената нива е голяма, има работа за всички... Който не е работил, няма никакъв дял от Божествената нива. Той не може да се ползва от благата на Царството Божие. (*РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ - 120*).

Доволният и работлив човек сам по себе си се излъсква и започва да свети. (*ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА - 77*).

Който е работил съзнателно върху себе си, в бъдеще ще го изпратят на Земята с ми сия, да спасява човечеството. (*ПРОСВЕТЕНО СЪЗНАНИЕ - 25*).

ЗАДАЧА. В продължение на една седмица ще направите следния опит: Всеки ще работи сам да изкара прехраната си. Ще си представите, че сте изпаднали в чужд град, между непознати хора без пет пари в джоба си и трябва да работите, за да не гладувате. В това време ще упоавате само на Бога и на себе си. Ще приложите вярата си и ще тръгнете да търсите работа. Ако сте чиновник, каквато заплата ви се пада за една седмица, ще я раздадете на бедни, а вие ще останете без пари. В къщи, между домашните си ще минете за чужденец, няма да се ползвате от това, което другите ядат. Вие имате право да ядете само от това, което спечелите през деня, но без да постите. Ще работите по два-три часа на ден, вън от задължителната ви работа, като чиновник или учител, но ще изкарвате прехраната. Ще отидете при някой свои приятел или познат и ще го - помолите да ви даде работа, да му услужите: или вода да донесете или дърва да нацепите, или градината да полеете. Ако сте домакиня, ще кажете на приятелката си, че сте решили днес да я отмените в домашната работа: ще оперете дрехите, ще наготвите и т. н. За извършената работа ще получите поне един обяд. Може да отиде при непознати, чужди хора там да поработите няколко часа. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - 240*).

У американците има една добра черта - там всички студенти сами се поддържат. Бедните студенти прислужват на своите богати другари по време на обяд, а после те се нахранват. След

това измиват паниците (съдовете) и си отиват. Като се срещнат бедните и богатите студенти вън, те се разговарят заедно, разхождат се, равни са помежду си, няма никаква разлика между тях... Бедните студенти работят и други работи - изобщо, те изкарват прехраната си с труд. Те считат за унижение да ги храни някой, без да са работили. (*МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. -22 беседа - 99*).

Да изкарваш прехраната си с труд, това е благородно. Трудът заяква, усилва човешкия организъм. (*ДОБРИ НАВИЦИ - 24*).

Природата възнагражда всеки, който се труди и работи. (*ДОБРИ НАВИЦИ - 25*).

ПРЕПОРЪКА

Не е добре всички да бъдете само умствени типове или само сърдечни, или само физически. Ако в човека преобладават физически сили, той ще бъде крайно активен, ще бъде повече в движение. В него най-добре са развити костната и мускулната система, ако преобладават низките чувства, той мисли само за ядене и пиене. Животът му ще се превърне в грижи за ядене, и пиене той ще заприлича на буре. Ако преобладава умственият живот, той изсъхва преждевременно, в него се проявява главно нервната система. За да не изпадне нито в едно от тези положения, човек трябва да работи в трите посоки: физически, духовно и умствено. Само така той ще хармонизира силите на своя организъм. Като метод за самовъзпитание на човека се препоръчва работа в трите направления: няколко часа върху ума, един или два часа върху сърцето и два или четири часа върху тялото - физическа работа. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - 348*).

БЪДЕЩЕ

Нов, красив свят се приготвя за всички хора. Той носи такива блага, каквито никой не е очаквал. Всеки ще стои под смокинята и ще яде. Това подразбира изобилието на живота. Всеки ще бъде доволен, но от всички се иска работа. Всеки ще работи доброволно, от любов. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 111*).

За в бъдеще ще имаме такъв строй, дето хората ще работят без пари, от любов ще работят. Туй ще бъде най-красивото нещо. (*НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ - VII серия - 22 беседа - 30*).

Като дойдете до новото, приемоте го като нов начин на работа, а старото турете настрана. Старото ще мине през огъня на новото. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 153*).

РАБОТАТА И ДРУГИТЕ СВЕТОВЕ

На онзи свят всеки трябва да работи. Там не се приемат мързеливи хора. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 310*).

Онзи свят е свят на работа. Който отиде на онзи свят, трябва да бъде готов за работа. Там има повече работа, отколкото на Земята. Съществата, които живеят на онзи свят, непрекъснато работят. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 101*).

Който иска да върви напред, който се стреми към Бога, който иска да расте в Божествения свят, той трябва да се труди и да работи. (*ДУХЪТ И ПЛЪТТА - 70*).

Като кажете, че можете да свършите на работата си за един ден, това значи да живеете в Божествения свят. В човешкия свят, обаче, за свършване на една работа са нужни много дни. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ – 203*).

И тъй, дойдете ли до Божествения свят, вие трябва да работите. Ако не работите, ще фалирате. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 287).*

Всички желаем да свършим работата на Господа. Ако отидем на оня свят, трябва да сме свършили работата на Господа. Невидимият свят се нуждае от добрите работници, да свършат работата си. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 202).*

Кога трябва човек да се върне при Бога? - Когато свърши работата си. Някой иска да се върне по-рано, преди да е свършил работа си. Друг иска да остане по-дълго на Земята. Нито единият, нито другият е прав. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 199).*

В онзи свят, като работят всички работят заедно. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 291).*

ПОЧИВКА

Казано е в Писанието: "Отиде, пресели се, да си почива". Когато си почине добре на онзи свят човек се връща пак на Земята, да работи. *(НОВО РАЗБИРАНЕ - 143).*

Има два свята за почивка и два свята за работа. Законът е следният: Който е работил на земята отива на онзи свят да си почине; който е работил на онзи свят, слиза да си почине на този свят. Мнозина са ме питали: Защо този човек е богат, защо има пари, защо жена му и децата му са всички здрави? Защо няма никакви мъчности и страдания? Отговарям: Този човек е работил на онзи свят, а тук почива. И за тебе е същото: Сега ти ще работиш на този свят, а ще почиваш на онзи свят. Там ще бъдеш богат, всичко ще имаш. *(НОВО РАЗБИРАНЕ - 143).*

Почивката е необходима за всички живи същества като обновителен процес. *(СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 116).*

Колкото и да е уморен човек в съзнанието си, щом стъпи в Божествения свят, усеща такова едно успокояване, каквото усеща страдащият човек, като влезе в някои спасителен дом. *(IV МЛАДЕЖКИ СЪБОР - 1926 г. - 59).*

Какво е почивката? Свещена почивка. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 47).*

Трябва да разберем основни Божествен закон, че почивката е резултат на работа. *(СИЛА И ЖИВОТ – I СЕРИЯ - 47).*

я

Най-първо имайте почивка на тялото си. Най-първо едно практическо правило: дайте почивка на тялото си не го измъчвайте. Дайте почивка на ръцете, на краката, на очите, на ушите. Нищо в себе си не измъчвайте. На второ място, не измъчвайте и сърцето си. На трето място не е измъчвайте и ума си. *(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ - 207).*

Съвременните хора се нуждаят от почивка. Всички несгоди, Всички болести в живота на хората се дължат на преумората, на изтощаването, организмът се отклонява от нормалните условия на здравето. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 84).*

Човек трябва да работи шест деня през седмицата по осем часа на ден а седмия ден да почива. *(КРАДЕЦЪТ И ПАСТИРЪТ - 159).*

Хората не знаят как да си почиват. Животът на сегашните хора е крайно интензивен, вследствие на което умът, сърцето, волята и телата им се изтощават. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 44).*

Почивката подразбира освобождаване от безпокойството. *(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК - 221).*

Каквото е отношението на човека към тялото му, такова трябва да бъде отношението му към неговия ум, към неговото сърце и към неговата душа. И те се нуждаят от почивка. Като работят през деня, вечер трябва да си починат, да се освободят от всички грижи и безпокойства. (*ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА* - 242).

Когато боледува, човек губи част от енергията на своя организъм, вследствие на което и да иска да работи, не може, трябва да си почине. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 84).

Да си починеш сред Природата значи да усетиш в себе си едно вътрешно облекчение, а в ума ти да проблесне една велика мисъл. (*МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС* - III г. - 9 беседа - 171).

Някой път, речеш да си починеш, но веднага нахлуват в тебе груби мисли. Така не се почива. (*МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС* - III г. - 9 беседа - 171).

Приятно и практично е, след като си работил лятно време и си се уморил, да седнеш под сянка, да си починеш. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 207).

Първо ще дадеш възможност на приятеля си да си почине, после ще му дадеш да се нахрани добре. Най-после ще разговаряш с него. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 22).

Мойсей, който е дал закона за почивката, е бил много по-умен - казал е: „Шест деня работи за себе си, за жена си, за децата си, за приятелите си, а седмия ден е на Господа Бога твоего.” Тази почивка е необходима за тебе, за да влезеш вътре в себе си и да прецениш отношенията, които си имал през дните на седмицата. Ще кажете на жена си и на децата си: „Оставете ме свободен днес, да послужа на Господа.” Ама децата се биели, жената била неразположена - оставете ги, не ги прекомерно съжалявайте. Ако жалите вашите близки и приятели този ден, вие ще излезете вън от Божествената хармония и ще изгубите един велик момент от живота си. (*СИЛА И ЖИВОТ* - III серия - 261).

През шестте дни човек ще се мъчи, ще се труди, а през седмия ден ще работи. (*СИЛА И живот* - III серия - 266).

Ако искаш да си починеш, да се уединиш, трябва да станеш малък. Никой да не те знае накъде си... Това е спокойствие... Трябва да знаете, да изучавате закона на смаяването, за да си починете... В малкото е почивката. Почивка на тялото трябва... Почивка на ума трябва. (*ЖИВОТ СВЕТЛИНА И СИЛА* - 132).

Не трябва да си почивате повече, отколкото е потребно. (*СИЛА И ЖИВОТ* - III серия - 76).

Няма да почиваш цял живот, ще почиваш по един-два часа на ден и ще се усилиш. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА* – I том - 121).

Благоприятните условия подтикват човека към почивка. Почивката е добро нещо за тялото, но не и за ума. (*ОТВОРЕНИ ФОРМИ* - 144).

Често в хората се явява желание повече да почиват, да се успокоят, да не се движат. Това желание е опасно. Защо? - Човек не може да остане в едно положение, да почива само. Ако дойде до положение само да почива той трябва да знае, че това състояние е свойствено на материята. Само материята почива, само тя е неподвижна. Щом дойде до живота, той трябва да се радва, че работи, че се движи, защото движението е качество на живота. И най-после, щом дойде до мисълта, нека се радва на този елемент. Това показва, че неговата мисъл, неговата разумност работи. Човек трябва да се радва на трите елемента в своя живот: на почивката, на движението и на мисълта. (*БЪДЕЩОТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО* - 88).

ДЕЙНОСТ И ПОЧИВКА

(Лекция, държана от Учителя на 24 август 1928 г., София - Изгрев)

Размишление.

Дейността и почивката са две състояния, през които човек неизбежно минава. Като работи известно време, той трябва да почива; като почине, пак започва да работи. Ако разумно и на място почива, работата му е приятна и дава добри резултати; ако не почива разумно и навреме, работата му не е приятна и не дава добри плодове. Затова е казано: Работи умерено и почивай навреме. Когато почива повече, отколкото трябва, човек става ленив; когато работи правилно, той става прилежен. Значи, неправилно приложената почивка се превръща в леност. Правилно проявената дейност се превръща в прилежание. Леност и прилежание са брат и сестра от двама различни бащи и от две различни майки. Както дейността и прилежанието вървят заедно, така леността и удоволствието всякога вървят заедно. Каквато е връзката между първите две, такава е връзката и между последните две. Ленивият обича да се удоволства, а прилежният - да работи. Дейност и работоспособност са две аналогични състояния, през които минава човешката душа. Леността изключва всякаква култура. Ленивият може да се нарече цивилизован, но не и културен човек. Ленивият, слабият не правят усилия за развитието си и казват, че еволюцията, като естествен процес на развитието, ще повдигне и тях. Ленивият не обича да се движи, да мени мястото си, затова търси удобства в живота си и очаква всичко на слуги. Той е обиколен със звънци и постоянно дрънка, вика този или онзи слуга, да му услужва. Щом дрънне звънеца, желанието му се изпълнява по магически начин. Ленивият обича да мечтае, да се пренася в области, каквито приказките рисуват.

Леността е състояние, което съществува и в трите свята - във физическия, в духовния и в умствения. Противоречията, които съществуват в човешкия живот, се дължат на леността, на ленивите състояния на човека, които понякога обхващат ума и сърцето му и пречат на неговите благородни стремежи. Който търси лесния път, постоянно пита защо работите стават по този, а не по друг начин. Такъв човек е ленив. Една българска поговорка казва: „Накарайте ленивия на работа, да ви научи на ум.“ Значи, ленивите хора са умни. Леността се придружава с едно отрицателно качество - с отлагане. Ако трябва да плаща нещо, ленивият отлага плащането за благоприятни времена; ако трябва да свърши някаква работа, отлага я; ако трябва да се моли, да учи, отлага; ако е дошъл часът на умиране, пак отлага. На каквато работа и да го турите, все ще намери начин да я отложи, или ще поиска време да помисли, да приеме ли тази работа или да се откаже от нея. Ленивият не бърза, той гледа през очите на вечността; той няма висок идеал, няма определени идеи. Понеже се стреми към вътрешно спокойствие, затова избягва тревогите. Ленивият се оглежда често в огледалото, страхува се да не се явят бръчки на лицето му; след това пипа кожата на ръцете си, да не са огрубели. Той обича да има мека кожа, главно меки ръце.

Сега аз не говоря за леността, която произлиза от обстановката на нещата, но за онази леност, която произтича от инертната материя в човека. Понякога богатството прави човека ленив, но тази леност е временна. Синът на богатия човек често е ленив, не учи, защото разчита на богатството на своя баща. Понякога леността става причина за лъжата. Ето защо, когато поеме истинския път на живота, човек трябва да се пази от леността и от лъжата. Леността е тихо течение в Природата, но попадне ли в него, човек се натъква на големи противоречия и започва да търси щастието там, дето не може да го постигне. Леността не води към щастие, но към разрушение.

Кое е противоположното качество на леността? - Прилежанието. Чрез прилежание човек развива добродетелите си. Прилежанието се явява като спасително средство за човека против леността. - Може ли всеки човек да бъде прилежен? - Може. Прилежанието е качество на човешката душа, което тя е наследила от духа. Казва се за духа, че е неуморен в своята дейност, че

постоянно работи. Само чрез прилежанието човек започва нови работи и свършва започнатите. Прилежният ученик всякога учи уроците си за деня; прилежният работник свършва започнатата си работа прилежният богомолец прави молитвата си навреме. Изобщо, прилежният човек върши работите си навреме и никога не отлага.

Отличителното качество на прилежния човек е и това, че той всякога започва с малки величини и постепенно върви към по-големи. Започне ли една работа, малка или голяма, той я свършва докрай. При великите и грандиозни работи взимат участие различни подбудителни причини, но не и прилежанието. Богатството е родило леността, а сиромашията - прилежанието. Прилежният разбира смисъла на живота. Той учи, работи и знае защо учи и защо работи. Ленивият прекарва в бездействие и не знае защо не му се работи.

Кога се ражда леността и кога - прилежанието. Когато хората изгубят своите първични идеали, леността се явява на сцената на живота. Изгуби ли човек посоката на своя вътрешен живот, той става ленив. В този смисъл, леността се определя като резултат от загубването на нещо ценно. Когато човек намери своя път, т. е. посоката на своя вътрешен живот, явява се прилежанието. Значи, прилежанието е показател на истинския път в живота. Докато човек прилежава в работите си, ще знаете, че той е намерил истинския път на живота. Ленив ли е, ще знаете, че той е извън истинския път на живота. За него животът няма цел и смисъл, затова желанията и мислите му са разхвърляни и неправилни.

Чувате някой да казва, че не иска да учи, не иска да стане учен, философ, поет, музикант, не иска да бъде знатен човек. В подкрепа на своите думи, той цитира стихове от Евангелието, дето се казва, че знанието и придобивките са тежест на духа. Той продължава да убеждава себе, си, както и своите ближни, че човек трябва да живее спокойно, без тревоги, да знае защо е живял. Коя е подбудителната причина, която кара този човек да мисли по този начин. - Леността. Само ленивият отрича знанието; само ленивият избягва страданията. Който бяга от страданията и ги отрича, е ленив човек. За да избегне страданията, той си налага привидно вътрешно спокойствие, но то не произтича от онази дълбока философска мисъл, която внася в човека самообладание.

Мнозина смесват леността с почивката, но те са две различни състояния. Почивката е естествено състояние, при което човек променя положението си, с цел да възстанови изразходваните си енергии, да обнови организма си. След почивката той се усеща доволен и готов за работа. Леността произвежда известна разпуснатост на организма. При леността състоянието на човека е едно и също през целия ден. Няма по-опасна болест за младите от леността. Ленивият не може да реализира своите идеи. Леността не внася подтик, импулс в човека, но спира развитието му. Каквото благородно желание да се яви в него, щом дойде леността, той всичко отлага и казва: „Няма защо да бързам толкова за тази работа, не е дошло още времето й; когато дойде време за нея, тогава ще я реализирам.”

За да изтъкнат резултатите от положителните и отрицателните качества на човека, хората са писали и продължават да пишат басни и поговорки с нравоучителни заключения. Например, в баснята „Щурец и мравка”, щурецът символизира леността, а мравката - прилежанието и трудолюбието. Всъщност, заключението не е абсолютно истинно. Щурецът не е ленив, нито мравката е символ на истинско прилежание и трудолюбие. Мравката е, наистина, активна, дейна, но чувството, което я заставя да се прояви такава, не е прилежанието, а стяженолюбието. Щурецът е безгрижен. Със своите песни той е предвестник на нова култура. Между щуреца и заека има известна прилика. Задните крака на щуреца са дълги, като на заека, затова и той лесно скача.

От психологическо гледище, за да свърши една работа, човек трябва да има разположението на щуреца. В това отношение, щурецът прилича на учен човек, който разбира живота по своему и го използва според своите възможности. Мравките пък символизират старата култура, която е изгубила направлението си в живота. Те показват отклонението на тази култура от правия път. Като се проследи животът на мравките, виждаме причините за спиране развитието на една култура в органическия свят. Ако търсите отрицателните, т. е. лошите страни на дадена култура, ще ги намерите в живота на мравките. Между тях има ред и дисциплина, но дисциплина на насилие и

жестокост. Мравките са същества на краен материализъм; в тях отсъства всякакъв идеализъм. Когато младият човек казва, че трябва да се работи на младини, за да се почива на старини, тази философия има отношение към културата на мравките.

Като са се ръководели от принципа, че трябва да се работи на младини, за да се почива на старини, хората са създали леността. Под понятието „почивка” те разбират едно успокоително състояние, в което човек само си почива и удовлетства. Върху този принцип са съградени и някои религиозни разбирания. Турците, например, си представят рая като блаженство: пред тях стои цяла планина от пилаф, полят с масло. Те държат наргиле в устата си и лъжица в ръката си и от време на време си пушат и ядат пилаф. Това състояние продължава цяла вечност. Според тях това е живот на вечно щастие и блаженство. Много от съвременните хора си представят живота по същия начин и си казват: „Нищо не желая, освен да има пред мене планина от пилаф и аз да седя с лъжица в ръка пред нея, да бъркам в пилафа, да си хапвам и нищо да не мисля и да не се безпокоя. В това се крие смисълът на живота.” Според мене това е кривото турско разбиране за рая и за блаженството. Това е изопаченият живот, без мъчности и страдания. Такъв живот съществува само в главите на онези, които търсят лесен път, но не и на разумните хора, които се справят с мъчнотиите и страданията.

Какви идеи могат да се родят при такава култура, при такава цивилизация или при такова разбиране на живота? Днес младите се възпитават по един начин, възрастните - по друг. В края на краищата, като се натъкнат на мъчности, противоречия, и едните, и другите се запитват защо светът е създаден така. Мислите ли, че Бог, Който е създал света и е мислил с векове как и по какъв най-добър начин да го създаде, ще внесе толкова мъчности, противоречия и страдания, които да ви спъват? Мислите ли, че Онзи, Който е създал цялата Вселена, не е взел във внимание най-добрите методи за развитието на всички живи същества? Мислите ли, че Той не е предвидил всички условия за и против общото развитие на живота? Всичко това е предвидено още преди създаването и проявяването на живота. И ако днес в живота на хората изпъкват известни противоречия, те не са Божие дело, но сенки, които се явяват в съзнанието на недоразвитите още същества. Тези сенки се дължат на низши съзнания, които проникват в съзнанието на хората и по този начин помрачават тяхната първоначална светлина. Животът, сам по себе си, както е бил първоначално в съзнанието на Бога и проявен във Неговото съзнание, е идеален, възвишен и съвършен. Ако човек вложи в живота си абсолютна вяра, че всичко, което Бог е създал, е добро и съвършено, той ще се домогне до истинския до дълбокия смисъл на нещата, вложен в целокупния живот. Само така човек ще разбере предназначението на привидните противоречия; само така той ще разбере защо идат мъчнотиите и страданията в живота.

И тъй, за да придобие дълбоко разбиране за живота, човек трябва да схване всички скрити методи, чрез които леността пуца пипалата си и го обхваща. Като открие методите и прийомите, с които леността си служи, човек може да и се противопоставя. Леността е съзнателна сила, която се домогва до човека, за да му противодейства в развитието. Когато силите на човека се уравновесят, т. е. дойдат до границата на безразличието, тогава се явява леността бездействието. Такова състояние настъпва, когато се борят двама юнаци с равни сили. Те се борят известно време, докато най-после борбата се прекрати без победител и победен. Тази борба е без предметна, защото е лишена от движение. Затова казваме, че смисълът на живота е във вечното движение, а не във вечната борба.

Когато настъпи в човека състояние на бездействие, в помощ му иде прилежанието. То е сила, импулс, подтик на човешкия дух, който постоянно подтиква ту една, ту друга сила или способност в човека към дейност и го държи в постоянно, съзнателно движение, наречено „работа”. Ето защо, прилежанието трябва да влиза като основен елемент във всеки акт, във всяка мисъл, във всяко чувство. Прилежанието се отличава по това, че превъзмогва всички мъчности в живота, а леността отстъпва и при най-малките спънки. За да не се загнезди леността в ума, в сърцето или във волята на човека и да се предаде като болезнено състояние на душата му, той не трябва да отстъпва пред никакви мъчности в живота си. Всяка мъчнотия, колкото и да е малка, представя етап, през който човек трябва да мине и замине, без да се спира дълго време там. Всяка мъчнотия е преграда, на

която има поне един отвор, през който човек може да излезе навън. С една дума казано, мъчнотиите са формули, подобни на тези, с които си служи математиката. Ако знаеш формулите, ще решаваш правилно задачите. Следователно, ако решавате правилно мъчнотиите си, ще решавате правилно и задачите на своя живот.

Като се говори за леността и прилежанието, трябва да слушате и да разбирате добре, за да не изпадате в противоречия. Понякога ленивият си мисли, че е божество, за което всички трябва да работят. Той счита себе си за център на Вселената и мисли, че ако работи или се мръдне от мястото си, редът и порядъкът в света ще се наруши. В известен случай ленивият заема положението на философ или учен, който мисли, че само той има право да учи хората как да работят и живеят. Ако някой се осмели да му даде някакъв съвет, той казва: „Аз свърших моята работа, свърших с учението и с молитвата, разбрах какво нещо е любовта. Сега не ми остава нищо друго, освен да седя неподвижно на едно място, като точка във Вселената, около която всички останали точки да се движат и да работят.” Този човек може да държи лекции на хората върху прилежанието, без той сам да го прилага. Той търси охолния живот и удоволствията. Говори меко, тихо и спокойно, като философ. С никого не се кара; външно е благ и спокоен, усмихва се наляво и надясно. Ако някой му противоречи и не иска да свърши работата, която му възлага, той вади няколко звонкови монети от кесията си, дава му ги и казва: „Искаш ли да станеш прилежен, направи това, което те съветвам, и не ме заставяй да губя спокойствието си. Ако аз наруша спокойствието си, ти ще изгубиш живота си, защото ще станеш причина да се измени равновесието във Вселената.” Изпълните ли желанието на ленивия, той казва за вас: „Ето един будала, който не разбира смисъла на живота.”

Ленивият обича да дава съвети на хората. На едного казва: „Иди да копаяш на лозето!” На друг: „Иди да ореш на нивата!” На трети: „Чети, учи, да не останеш сляп!” Той само седи, излежава се, подсмива се на слабостите на хората. Някои наричат ленивия „вътрешен аристократ”. Той се движи бавно, с достойнство и съзнание за себе си, като си дава вид, че всичко разбира.

Откога води началото си леността? - Още от времето на първия човек. Като останал без работа, той пожелал да надхитри Природата, да ѝ се наложи. Но разумната Природа не обича лъжите, не обича бездействието, не обича да се престъпват нейните закони. Дълго време тя мълчала и наблюдавала човека, докде ще отиде в своето безумие. Като видяла, че тази работа няма да се оправи сама, тя всеки ден туряла на гърба на човека по една пращинка. Понеже се поддавал на леността, човекът не изгърсвал сам праха от гърба си, но очаквал да дойде някой от вън, да го очисти. Дълго време чакал, но никой не дошъл да му помогне, докато най-после на гърба му се събрал толкова прах, че започнал да прониква в съзнанието му. В резултат на това, животът му започнал да се изопачава, да губи смисъла си. Той не разбрал, че причината за помрачаването на съзнанието му е в самия него. Натрупването на човешкото съзнание с прах го довело най-после до крайно затлъстяване на организма, при което той огрубял, обезобразил се - изгубил своята красота. Той се чудел на положението, в което изпаднал, и си казал: „Какво стана с мене, че се измених толкова? Има нещо безмислено в живота.” Ден след ден той се отпуснал, докато се оформил като ленив човек и се поддавал на бездействието.

Много от страданията и безпокойствата на съвременните хора се дължат главно на бездействието. Човек може да прояви леността във всяко отношение: в учението, в придобиване на добродетели, в работата си и т. н. Леността се прояви и в Соломона, като качество на човешкото естество. След като Соломон придоби големи знания и голяма мъдрост, леността тури крачето си и в неговия ум, и най-после той каза: „Суета на суетите, всичко е суета. Многото знание е тежест на духа.” След тази философия Соломон се предаде на ядене и пиене в живота си. Той потърси причината на леността в себе си, но не можа да я намери.

И тъй, правилният и естествен път в живота е пътят на прилежанието. Докато прилежанието е заседнало дълбоко в човешката душа, човек върви в правия път на живота, в който всички сили и способности се развиват правилно. Прилежният е всякога радостен. Като се връща от работа, той е тих и спокоен, доволен от себе си, че е свършил нещо. Той има свой актив и пасив. Няма по-

голямо благо за човека от това да стане прилежен. Кажете ли някой, че скърби за своите непостигнати желания, това показва, че той е бил ленив. Само ленивият мисли, че не може да постигне желанията си и не прави никакви усилия. Недоволството е състояние, което следва леността. Те вървят заедно. С други думи казано: леността е майка на недоволството, затова ленивият изпитва вътрешно недоволство от себе си.

Изучавайте качествата на леността и на прилежанието от психологическа гледна точка, за да разберете вътрешната страна на новия живот, който искате да придобие. Прилежанието показва на човека методите и законите, с които може да работи. Леността пък отклонява човека от правия път. До известна възраст някои деца са активни, прилежни, но след това тръгват по пътя на леността и изгубват смисъла на своя живот. Помнете: леността е майка на злото, а прилежанието - майка на доброто. Това е вътрешно, психологическо различие между злото и доброто. Тъй, щото, ако ви питат как и отде се е родило злото, ще знаете, че леността е негова майка. Леността е цивилизация, която е родила злото. Злото има свой ефект в света, защото често произвежда избухвания, експлозии в човека. Едно е утешително - че силата на злото не е постоянна. В злото действа остенът. Волът оре на нивата, върши работа, защото остенът го побутва от време на време. Конят препуска, служи на господаря си, защото камшикът играе върху гърба му. Обаче, нито волът, нито конят работят по своя добра воля. Остенът и камшикът са причина за тяхната дейност.

Следователно, ако човек има в себе си стимул, подобен на остен или на камшик, който го заставя да работи и върви напред, това не е правилна дейност. Така и ленивият работи. Когато искат да накарат ленивия да работи, насила ще го заставят, но това не е доброволен акт, а насилие. Силите на ленивия са пасивни. Той си казва: „Кой ще се мъчи кой ще прави усилие на мозъка си, да възприема това или онова знание. Няма защо да се мъча, Бог не е създал човека за мъчение. Като излезе вън, на слънце, ленивият погрее малко гърба си, после влезе в стаята, на сянка, и си почива. Кажете ли някой, че не иска да учи, да се моли, да работи причината за това се крие в леността. Ако те заставят насила да се молиш и да учиш, това не е истинска молитва нито учене с любов. Ако те заставят насила да правиш добро, това не е истинско добро. Истинското добро подразбира естествен, здравословен акт на човешката душа. То се върши по закона на прилежанието. Като знаете това дръжте се за прилежанието, а избягвайте леността. Дойдете ли до някоя спънка в живота си, отхвърлете абсолютно леността от себе си. Ако работите ви не вървят добре, откажете се напълно от леността и прилагайте прилежанието. То разрешава противоречията в живота. То разрешава въпроса за съществуването на злото. Ако леността ви посети, не и се сърдете, слушайте я само какво ще ви говори. Тя ще ви разкаже какъв е произходът ѝ, отде е дошла, как се е загнездила в човека и т. н. Интересна е историята на леността. Тя е жива сила, която разполага с такива тънки прийоми и методи, че ако не знаете как да постъпвате с нея, ще се метне на гърба ви и ще ви накара цял живот да я носите. Не е лесно да се освободи човек от леността. Тя може да се вмъкне в ума и на най-добрия и любим ваш приятел, в когото имате доверие, и да ви заблуди и изкара от правия път на Живота.

Представете си, че при вас дохожда най-добрият ви приятел, когото не сте виждали цели 20 години. Тъкмо в това време вие трябва да правите Молитвата си. Като види, че се готвите за молитва, приятелят ви казва: „Остави сега молитвата си, да се видим първо, толкова време не сме се виждали! Ако отложите молитвата си и се поддадете на съвета на приятеля си, вие влизате в закона на леността. Ако приятелят ви върви по закона на прилежанието, трябва и той да се помоли заедно с вас, а след това да се разговаряте.

Молитвата е свещен акт, който всеки човек трябва да върши на всяко време и неотложно. Как ще направи молитвата си, това зависи от степента на неговото развитие. Какво прави човек, когато се събуди? Първо той отваря очите си, после вдига ръцете си нагоре и става. В духовен смисъл на думата, отварянето на очите означава „пробуждане на човешката душа”. Отварянето на очите представя същевременно молитва. Кой отваря очите си рано сутрин? - Прилежният човек. Значи, прилежният се отличава с будност на съзнанието. За него всяко отваряне на очите е молитва. Да се молиш, значи да отвориш очите си, да гледаш красивия Божи свят и да вървиш напред, да свършиш малката работа, която ти е дадена през деня. Който седи на едно място и

постоянно чете молитви, е ленив човек. В края на краищата той свършва зле. В какво се заключава лошият край? - В разочарованието му в Бога. След като се моли с години, той се чуди защо Бог не отговаря на молитвите му и се запитва: „Защо Господ не задоволи нуждите ми? Не вижда ли, че имам нужда от пари, от слуги, които да ми помагат?“ Той се чуди как Господ не обръща внимание на такова божество като него. Бог не се спира върху отрицателните качества на човека и не ги задоволява.

На какво се дължат отрицателните черти на човешкия характер? - На леността: Отрицателните сили в човека помрачават съзнанието му, и той изгубва смисъла на живота си. Това значи, да затвори човек очите си преждевременно. Кога затваря човек очите си? - Само когато спи. Който не спи, а затваря очите си, той е ленив. Обаче, ако прилежният не спи, очите му са всякога отворени.

Сега ние разглеждаме вътрешната същина на леността и на прилежанието, а не тъй, както се разбират в живота. Да си почива човек, това не е състояние на леност, а състояние, в което умът взима активно участие. Когато почива и когато работи, човек трябва да знае причината, защо почива и защо работи; когато се моли и учи, също трябва да знае причината на това, което върши; когато мисли, той трябва да знае причината, която поражда неговата мисъл, и след това да мисли право. Ще каже някой, че животът няма смисъл. Как е възможно Бог, създателят на света, Който е осмислил всичко, да е създал безмислен живот? Това е философията на ленивия човек, от която трябва да се пазите. Който се стреми към нов живот и нови разбирания, трябва да бъде благоугоден на Бога. Това значи да бъде човек способен. Прилежният ученик е способен, а способният - даровит. Даровитият ученик е любим на учителя си и на Бога. Бог се занимава с прилежния ученик, а ленивия предоставя на Природата, тя да се занимава с него. Какво прави Природата с ленивия? Колкото пъти мине край него, все ще остави по една пращинка на гърба му. След това Бог минава край него и като го види потънал в прах, казва: „Това дете жъне последствията на своята леност, но ще научи урока си.“ - Кога ще научи урока си? - Когато влезе в духовния свят и започне да се занимава с духовни работи.

Като се говори на хората за духовни работи, малцина се интересуват от тях. Защо хората не се интересуват от духовни въпроси? - По две причини: или не са готови да ги възприемат, или този, който говори върху тях, не ги засяга по същество. И материалният, и духовния свят имат свои добри страни, следователно и двата свята представят интерес за хората. И в двата свята има нещо реално, неизменно, което улеснява изучаването им. Тази реалност, именно, представя вътрешна връзка между всички прояви на живота. В това отношение, прилежният се солидаризира с дейността на разумните същества от всички светове и работи заедно с тях. Ленивият, обаче, е краен индивидуалист. Той се отделя от съществата на другите светове, живее само на физическия свят, като се ръководи главно от своята личност. Животът на личността, обаче, не представя идеен живот. Чрез личността човек дохожда до криво разбиране на живота, а това го отклонява от правия път на онази естествена дейност, необходима за всяка душа.

И тъй, дръжте в ума си двете идеи - за прилежанието и леността, стремете се към първата, а се пазете от втората. Младите трябва да се пазят от леността, да не остареят преждевременно; старите трябва да прилагат прилежанието, за да се подмладят. Младостта е външен израз на прилежанието, а старостта - външен израз на леността. Добродетелите се развиват в закона на прилежанието, а слабостите и пороците - в закона на леността. Младият трябва да прилага закона на прилежанието и да се ползва от най-малките блага, които Бог му е дал за разрешаване на задачите в неговия живот. Влезе ли в сърцето на младия, леността започва да го съветва да не обича всички хора, да не се отваря за любовта. - Кого трябва да обича младият? - Само себе си. Да обичаш само себе си, това значи да осакатиш сърцето си. Само онзи не може да обича други хора, освен себе си, който туря пред очите си преграда с тясно отвърстие и от време на време поглежда през него широкия свят. Какво ще види през това отвърстие? - Само онова, което е пред очите му, а то не дава представа за обширния свят, който Бог е създал. При това положение, естествено е човек да обича само себе си. Ако един човек виждаш през тясното отвърстие, естествено е да обичаш само един човек. - Покажи ми как да обичам всички хора. - Това става моментално: махам

преградата пред очите му, и той веднага вижда всичко около себе си. Леността туря такива прегради пред очите на хората и ги води в задънени улици. Те поглеждат на една, на друга страна и се питат: „Как може да мине кола по този път?“ - Този път не е за кола. – „Тогава, нека дойдат хора да прокарат нов път.“ - Ти върви по пътя, който Бог отдавна е начертал, и не чакай да дойдат хора от вън, да направят нов път.

Днес млади и стари, учени и прости критикуват Бога, намират, че светът не е създаден както трябва, другояче трябвало да се създаде. Хора, които мислят и философстват по този начин, вървят по закона на леността. Това е аномално състояние за човечеството, защото така, именно, хората слизат от стъпалото на културата и влизат в областта на цивилизацията - една стъпка по-надолу. Човешкият идеализъм роди културата; културата роди цивилизацията, а цивилизацията - дивацината - регресиране, упадък на човечеството. Какво дойде след това? - Хората започнаха да се избиват едни други. - Какво донесоха войните? - Разрушения и нещастия. Това са последиците на леността. Това не може да се нарече еволюция, но - израждане на човечеството. Еволюцията е закон за изправяне на погрешките. Да еволюираш това значи да вървиш в пътя на прилежанието. С други думи казано, еволюцията включва усилията на човечеството да влезе в закона на притежанието, т. е. в правилните прояви на човешката дейност.

Каква е задачата на съвременното човечество? - Да се върне към първичния Божествен живот. Това е новият живот, чиято философия може да се изрази с Няколко думи: да живеем, както Бог живее; да се проявяваме, както Бог се проявява; да работим, както Бог работи. Да бъдем като Бога и едно с Него! Постигнеш ли това, всички същества ти стават близки, както са на Бога близки; всички спорове се разрешават моментално. Само така ще чуете тихия глас на Бога, Които ви казва: Прилежание! То води към правилното развитие на живота. Разберете ли прилежанието и леността правилно, те добиват смисъл за вас. Нужно е да разберете Смисъла им, за да намерите истината. Всяка дума е вярна, когато изразява истината. Ако описвам вълка, ще го опиша такъв, какъвто е в действителност. Като описвам леността и прилежанието, ще дам същинските им качества, без никакво преувеличаване или намаляване. Само така думите придобиват истинското си съдържание и смисъл.

Ще ви дам метод, как да се пазите от леността. Като минавате край нея, турете на гърба ѝ една прашинка и си заминете. Тя ще се зарадва, защото всяка прашинка носи известно благословение за нея. Не туряте ли на гърба ѝ пращинки, тя ще бъде свободна и ще тръгне след вас. За да разберете смисъла на пращинките, трябва да имате будно съзнание. Които няма такова съзнание и не разбира живота, не трябва да се самоосъжда. Самоосъждането изключва условията да се разбере истината. Който не се самоосъжда и търси причината на своите погрешки, за да ги изправи, той върви в пътя на истината. В края на краищата, той намира, че всички погрешки и неуспехи в живота се дължат на леността.

Мнозина се оплакват от съдбата и се чудят кой ги е довел до това положение, да се чувстват вързани и ограничени. Много просто - леността ги е вързала. - Как да се развържем? - Като влезете в закона на прилежанието. От който момент започнете да работите със закона на прилежанието, вие ще се освободите от ограничителните условия на своя живот. Свържете ли се с прилежанието, всякакъв страх ще изчезне от вас. Ако се страхувате и работите с прилежанието, вие ще се намерите в положението на онзи неврастеник, на когото лекарят препоръчал екскурзии. Като започнал да се изкачва по планините, той се уплашил да не се пукне сърцето му, да не изгуби силите си, и поел друга посока на движение. Прилежанието е изкачване по високи планински върхове. Който се уплаши от него, слиза в долината на живота и там остава дълго време.

Работите ли със закона на прилежанието, не се страхувайте от бързото движение и от изкачване по планински върхове. За прилежния човек съмнение и безверие не съществуват. Той е човек на положителната и абсолютна вяра. Започне ли една работа, свършва я докрай. Че времето било дъждовно и студено, че условията били неблагоприятни, че имал лоши наследствени черти от майка си и от баща си - той върви напред и работи, не търси причини за оправдание. Леността се оправдава с лоши наследствени черти, а прилежанието търси дарбите и ги разработва. Ако

питате леността, какво носи, ще ви отговори: „Нося слабости и охолен живот.” Какво носи прилежанието? - Дарби и трудолюбие.

Днес говорих достатъчно за леността и прилежанието. Това са интересни въпроси, но ако се говори още по тях, ще забравите другите неща. Достатъчно ви е една трета от въпроса. Ако продължа още, има опасност от преяждане. За да имате импулс към работа, трябва да останете малко гладни. Това изисква законът на прилежанието.

Започнете с новия Божествен ден на прилежанието.

Днешният ден да бъде последен на леността и пръв ден на прилежанието. Нека светлината на този ден бъде свидетел на прилежанието! (*БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ* - 35).

СЪН

СЪНЯТ

Сънят, това е състояние присъщо на материята. (*ВЕХТОТО ПРЕМИНА* - 62).

Едно от важните неща в живота на човека е сънят. (*ДВАТА ПЪТЯ* -22).

За онзи, който знае кога и как да спи, сънят е благословен. Не може ли да спазва известни правила при спането, човек спи, без да се ползва от съня. Човек трябва да се пази от такъв сън... Когато спи неправилно, човек прекъсва съзнанието си. След това трябва да мине много време, за да възстанови нормалното състояние на съзнанието си. (*ПРОСВЕТЕНО СЪЗНАНИЕ* - 292).

Когато човек спи, той наваксва из губената енергия. (*КОЗАТИВНИ СИЛИ* - 66).

Чрез съня човек влиза във връзка със Силите на живата Природа, която го обновява. (*СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО* - 16).

Когато съзнанието не е будно, човек заспива. (*ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ* - 206).

Сънят на съвременните хора не е нищо друго, освен прекъсване на съзнанието. (*ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ* - 205).

Кога спи човек? Няколко причини могат да заставят човека да спи. Най-естествен е сънят, когато се явява като резултат на умора. Щом е уморен, човек иска да си почине. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 181).

Причината за съня за съня, за сънното състояние на човека, се дължи на състоянието на пирамидалните клетки в мозъка. Докато те не са уморени, докато техните крачка са в движение, човек е активен, може да работи, да мисли, да се моли. Щом пирамидалните клетки се уморят, те свиват крачката си, и човек се усеща изморен, неспособен да работи, да мисли. В него се явява разположение към сън, към почивка. (*ПРОСВЕТЕНО СЪЗНАНИЕ* - 293).

Сънят В Природата съществува като едно състояние на почивка. След като сме работили дълго време, ние се уединяваме вечерно време и започваме да мислим, че трябва да си почиваме. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ* - 1921 г. - 188).

Сънят е най-приятната почивка. (*ВЕХТОТО ПРЕМИНА* – 62).

Вечер, като започне да мисли, вижда, че не може да разреши задачите на живота и неусетно заспива. (*ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ* - 205).

Когато човек се нахрани добре, той изпитва известно удоволствие от това и започва да дреме. (*ВЕХТОТО ПРЕМИНА* – 62).

Когато няма какво да прави, човек спи. (*ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ* - 205).

Когато човек не може да издържи на известни трептения, заспива. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 62).

Когато пие вино, или други спиртни питиета повече, отколкото трябва, човек пак заспива. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 181).

Магнетизаторите, които знаят законите на движението, могат лесно да приспят някого... Когато някой човек направи срещу вас движение с ръцете си отгоре надолу, вие току виж, погледнете го и заспите... Може да кажете: какво било, че човекът те погледнал отгоре? Ако този човек е със силна, зла воля, то като те погледне отгоре 3 ÷ 4 пъти, може да те приспи. Всеки човек не може да те приспи. Този, който може да те приспи, той притегля токовете от тялото ти, изменя електричеството и магнетизма ти, изменя кръвообращението ти, пулса ти и те приспива. (*ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС - II з. - 32 беседа* - 6).

Когато престане да се интересува от живота, т. е., когато изгуби смисъла на живота, човек постепенно заспива. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 181).

Когато хората почнат да спят много, това показва едно състояние на пасивна дисхармония... Двама души се обичат. Единият говори, другият внимава, слуша го, после, другият говори, първият го слуша. Понеже енергиите се обменят, те хубаво си говорят. Но един ден, тия двама души, които са се обичали, се скарват. Единият започва да спи, не може да го слуша... Енергията на единия от тях отбива в друга посока. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ* - 1921 г. – 189).

Ако вие се намирате при някой много сух човек, той често ще отбива вадичката ви. Вие тогава ще спите, а той ще полива градината си. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ* - 1921 г. – 188).

Сънят се дължи на това, че мозъчната енергия се отправя по друг път. (*БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ* - 1921 г. – 188).

Когато живее съзнателно, с интерес към живота, човек се пробужда от някакъв дълбок сън. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 181).

Когато сте неразположен духом или потъмнее съзнанието - спете! Когато помрачее светът около вас, легнете и спете. (*МИСЛИ ЗА ВСЕКИДЕН* - 08.11.1989).

В целия свят има адепти, които прекарват цял живот почти без сън. При това положение, те са по-бодри, отколкото хората, които спят по осем часа всеки ден. (*ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ* - 205).

Съзнанието на адептите, на великите духове е всякога будно, те не спят, т. е. техният сън не е като на хората. (*ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ* - 206).

ЛЯГАНЕ

Вечер, преди да си легнете, прекарайте всички мисли, чувства и образи, които са минали през ума и сърцето ви. Тези, които намирате, че са противоречиви и внасят смущение във вас, турете ги настрана. Оставете ли ги в себе си, те ще внесат известни наслоявания, които ще предизвикат подпушване на чувствата. В резултат на това подпушване се явяват различни болезнени състояния. Като направите тази равностетка, вие се примирявате със себе си, успокоявате се и заспите здрав, спокоен сън. Ликвидирате ли веднъж със старите си сметки, повече не ги допускате в ума си. Постъпите ли вечер по този начин, сутрин ще бъдете бодри, радостни като че сега се раждате и започвате нов живот. (*БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ* - 81).

За да бъде здрав, човек трябва да ляга и да става навреме. Знаете ли кога трябва да лягате и кога да ставате? Една от причините за страданията на хората е ненавременното лягане. Те ходят по

концерти и балове. Бързат да си свършат работата и не обръщат внимание на часа. Лягат след полунощ и сутрин стават недоспали. *(АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 340)*.

Не, ще лягате в определено време. И да имате работа, ще я напуснете половин час преди да си легнете, за да се пригответе за спане. Така пригответи, вие ще намерите вратата на училището отворена и ще влезете навреме. Ако легнете късно, вратата ще бъде затворена за вас. *(АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 340)*.

Преди лягане мийте краката и ръцете си. Никога не лягайте с немити ръце и крака. *(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА - 134)*.

Часовете, определени за лягане, са 8, 10 или 12. Най-здравое е човек да си ляга в 10 часа. *(ДВАТА ПЪТЯ - 30)*.

Ако някой има особено важна работа, той може да си легне и в 11 или 12 часа, но трябва да заспи в продължение на 5 ÷ 10 минути. *(ДВАТА ПЪТЯ - 29)*.

Когато някой остане да работи след 10 часа, сънят се изгубва. Сънят ще се яви след 12 часа. И тогава човек трябва веднага да си легне, да не се разсъни. *(ДВАТА ПЪТЯ - 29)*.

Колкото по-рано ляга човек, толкова по-добре за него... Който рано ляга, той поглъща всичката събрана прана в атмосферата. Които късно лягат, мъчно заспиват, защото за тях няма вече нужното количество прана за организма им. Те трябва да почакаат известно време, да се събудят ония, които са легнали вече и тогава да им дойде сън. *(ДВАТА ПЪТЯ - 29)*.

Нали сънят е почивка? - Като легнете навреме, тялото ще си почива, а духът ще се учи. *(АБСОЛЮТНА ИСТИНА - 340)*.

Ако можете да си създадете навик да лягате рано, вие ще можете да доставите на организма си нужното количество прана. Ако се почувствате изморени, вечеряйте рано и в 8 часа най-късно си легнете, да набавите повече енергия, от която организмът ви се нуждае. Ако имате енергия в запас, можете да си легнете по-късно. *(ДВАТА ПЪТЯ - 30)*.

ЗАСПИВАНЕ

Като разбирате значението на добрия сън, правете опити да заспите лесно и да спите добре. *(ТРИТЕ ЖИВОТА - 66)*.

Като легнете, в продължение на 10 ÷ 15 минути да сте заспали. Това се постига само когато освободите ума си от всичко, което сте минали през деня. Не трябва да мислите и за работите си на другия ден. Някои легне да спи и тогава започва да мисли какво е направил през деня и какво трябва да свърши на другия ден. Той се върти на една на друга страна и като погледне - цял час е изминал, без да заспи. Тази неспокойна мисъл го облича в нездравословна атмосфера. Понякога заспива едва след полунощ и става от сън неразположен, недоволен, готов с всички да се кара. Който заспива бързо, става от сън бодър, разположен и готов за работа... Някои си служат с наркотични средства. Това не е правилно, не е здравословно. Човек трябва да спи като дете: на която страна легне, на нея да се намери сутринта. *(ТРИТЕ ЖИВОТА - 66)*.

Най-много в половин до един час човек трябва да заспи. Ако до един час не може да заспи, той трябва да търси причината за своето безсъние и, като я намери, да се помъчи да я премахне. *(ДВАТА ПЪТЯ - 24)*.

Когато човек спи, Бог работи усилено над него. Затова, когато се приготи за сън, човек трябва да остави настрана всичките си раници, да се освободи, за да може духът свободно да работи върху него. Като се събуди, може да поеме раниците си, да продължи работата си. *(ВСЕЩО Е ПИСАНО - 66)*.

Ако нервната система е крайно възбудена, човек не може да спи... Щом не можеш да спиш, започни да мислиш и насочи погледа си към върха на носа. Няма да мине и половин час и ще заспиш. Преди да заспиш, фиксирай в ума си мисълта да се събудиш в 5 или 6 часа. (*РАБОТА НА ПРИРОДАТА - 329*).

Когато искате да заспите, четете някоя неинтересна книга. (*ЧЕТИРИТЕ КРЪГА - 130*).

Равномерните, еднообразни и монотонни звуци и движения успиват човека. (*ЧЕТИРИТЕ КРЪГА - 130*).

Вие сега не знаете как да заспите, там е всичкото зло - вие заспите несъзнателно, а като ученици, вие ще заспите съзнателно и ще се събудите съзнателно... Да се добие едно такова будно състояние на душата, се изискват доста упражнения. За пример, нека някои от вас се опитат да заспят съзнателно - като да знаят, че заспват. Ще ви дам едно малко обяснение какво ще се случи с вас, когато заспите. Да кажем, седите, съзнанието ви е тихо и спокойно. Изведнъж усещате, че вътре в мозъка ви става едно шумоление като че нещо ви сграбчва и вие не можете да се върнете назад и във вас се заражда един вътрешен страх. В такива случаи някои хора усещат едно мъчение и почват да викат. Стойте тихо и спокойно, защото, щом се уплашите, настъпва един момент на помрачение и вие изгубвате съзнанието си, и в тази тъмнина ще се намерите в една тъмна зона. Вие трябва да пазите мисълта за себе си, да се познаете, за да излезете благополучно от тази тъмна зона. Няма да се мине дълго време, веднага ще влезете в духовния свят, и ще правите разлика, ще знаете кога спите, кога сънувате, кога ходите - ще различавате нещата. И после, като се върнете от духовния свят, по същия начин пак можете да се събудите. Работата е, че като дойде туй шумолене, тогава се намесват тия гъсти магнетически състояния, при които човек изгубва съзнанието си, не се познава, всичко за него е разбъркана, всички предмети, положения, които вижда, всичко представя за него една фантасмагория, но щом влезе в съзнанието си, ще види, че между всички неща има една вътрешна връзка. За да надделее, изисква се много голямо усилие, защото някои от вас, които се концентрират, заспват. (*ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС - II г. - 33. беседа - 8*).

ПРАВИЛНО СПАНЕ

Едно от важните правила за ученика е да се научи да спи правилно. (*ДВАТА ПЪТЯ - 24*).

Колкото по-добре спи човек, толкова по-здрав става. (*ВСЕ ЩО Е ПИСАНО - 66*).

Сънят има отношение към астралния свят, т. е. към духовния живот на човека. Човек се учи духовно само във време на сън. Ако не знае как да спи, той не може да придобие духовни знания. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - 62*).

Защото духовното знание се предава в духовния свят, не във физическия. На Земята човек повтаря, изучава и прилага това, което му е преподавано в духовния свят. (*ТРИТЕ ЖИВОТА - 62*).

Като спите, вие отивате в астралния свят на училище. Това, което вечер учите, денем го прилагате. Ако не спите правилно, и в астралния свят не можете да учите добре; щом в астралния свят учите добре, и на Земята ще можете да учите. Следователно сънят е от голямо значение за човека. Когато спи правилно, добре, човек става бодър, със свеж ум, с пресни сили и каквато работа започне през деня, всичко ще му върви добре; обаче, ако ученикът не е спал добре, той не е работил добре и в астралния свят, вследствие на което се събужда неразположен, уморен. И тогава работата му през целия ден ще бъде такава, каквато е била в астралния свят. Ето защо, като легнете вечер, кажете си: „Сега отивам в училището на астралния свят и желая да свърша добре работата, която ще ми се даде.“ (*ДВАТА ПЪТЯ - 23*).

Който ляга да спи с мисълта, че отива само да си почива, той бяга от училището, отива в гората и на сутринта, като се събуди, казва: „Нищо не научих!“ Ето защо, лягате ли да спите,

кажете си: „Отивам сега в училището на астралния свят, да науча нещо ново, което да приложа през деня на Земята.” (*ДВАТА ПЪТЯ* - 24).

Изкуство е човек да може да спи правилно. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - 66).

Здравият човек има спокоен, здрав сън. На която страна легне вечер, на нея се събужда. (*АБСОЛЮТНА ИСТИНА* - 189).

Вечер, когато спи, човек напуска физическото си тяло, през което време става пълно пречистване и обновяване на клетките му. Щом тялото се пречисти, човек отново влиза в него и се събужда. Ако е спал добре, тялото му се пречиства добре и той се събужда разположен и обновен. Добрият сън зависи от правилното пречистване на тялото. (*ДЕЛАТА БОЖИИ* - 11).

Ако във време на съня дойдат работници, които да работят за човека, да изчистят тялото му, да го проветрят, на сутринта той ще се почувства спокоен и отпочинал. (*ЛЮБОВ КЪМ БОГА* - 192).

Когато човек спи, Бог работи усилено върху него... Осем часа ще работите вие, а останалото време - Бог. (*ВСЕ ЩО Е ПИСАНО* - 66).

И като почивка, сънят е голямо благословение. (*ЛЮБОВ КЪМ БОГА* - 192).

Забелязано е, че когато преспи, човек се събужда с една лекота като че е разрешил някаква задача през съня си. В действителност е така. В съня човек се учи, решава задачите си, които през деня са го смущавали. Затова не бързай да решаваш този въпрос. Преспи тази вечер и на сутринта ще видиш на какъв ум ще бъдеш. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - 79).

За предпочитане е човек да спи при светлина, отколкото при абсолютен мрак. Нощта е тъмна, но никога не е абсолютно тъмна. Безброй звезди светят на небето и внасят успокоение в човешката душа. Страшно е, когато човек изпадне в абсолютен мрак. (*БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ* - 180).

ИЗЛИЗАНЕ

Вечер човек отива в онзи свят, сутрин се връща оттам. (*КОЙТО ИМА НЕВЕСТА* - 182).

Има хора, които знаят закона на почивката и те могат съзнателно да излизат и влизат в тялото си. През време на своето излизане те оставят тялото си на по нискостоящите от тях същества, те да се грижат за него, да го обновят, да го пречистят, тогава се връщат. (*ВЕХТОТО ПРЕМИНА* - 62).

Човек трябва да знае как да спи, имаме предвид положението, което той взема в съня си, за да може двойникът му да излиза от тялото, да намери своя Учител, който да му преподава. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - 62).

Вечер, като спите, вие отивате на аудиенция при разумните същества в невидимия свят, да дадете отчет какво сте свършили през деня и да ви дадат оттам програма за работата, която трябва да свършите на другия ден. Наистина, ако вечер не отивате в духовния свят, да получите директиви за работата ви през деня, да приемете добрите съвети на вашите по-големи братя, вие не бихте могли един ден да прекарате на Земята. Следователно, красивото в съня се заключава в посещението, което правим вечер на своя дом, и връщането ни сутрин на Земята, в пансиона, в който сме изпратени да учим, да прилагаме знанието си. (*КОЙТО ИМА НЕВЕСТА* - 181).

Във време на сън човек пътува, ходи на различни места. Прави такива неща, каквито в будния си живот няма никога да направи. (*ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА*).

Спането е пренасяне на човека от един свят в друг свят, дето там може да учи повече, отколкото в будно състояние. (*ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА* - 368).

Когато спи и сънува различни сънища, човек несъзнателно излиза от тялото си и се разхожда из пространството. Че наистина излиза от тялото си и се разхожда из пространството, се вижда по това, че се връщате освежени и обновени. Ако не сте могли да излезете правилно от тялото си, вие се събуждате неразположени и уморени. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 106)*.

СЪНИЩА

Някои от съвременните физиолози казват, че естественото състояние за човека, когато спи, е да не сънува нищо. Това е сън на мъртвите. *(ВЕХТОТО ПРЕМИНА - 62)*.

Сънищата са символи или формули, чрез които Природата говори на човека. *(БОЖЕСТВЕН И ЧОВЕШКИ СВЯТ - 94)*.

Човек трябва да сънува, но не лоши, тежки сънища, като например, че го гонят, че пада в пропаст, че къщата му гори и т. н. Тези сънища са резултат на аномалности, на отклонения в живота. Нормалният живот се придружава с приятни сънища. *(ВЕХТОТО ПРЕМИНА - 62)*.

Каквото става с човека насън, това става и в ежедневието му живот. *(ФОРМИ В ПРИРОДАТА - 87)*.

Сънищата действат възпитателно върху човека. Ако сънува някой лош сън, той може да изправи някоя погрешка. *(ВСЕ ЩО Е ПИСАНО - 66)*.

Сънуваш хубав, красив сън. Казваш си: „Като стана сутринта, ще си го запиша.“ Докато го сънуваш, мислиш, че можеш да го възстановиш с най-големи подробности. Щом се събудиш, виждаш, че си се лъгал... Ето защо, дали си сънувал нещо, дали те е посетила една идея, веднага си записвай. *(ФОРМИ В ПРИРОДАТА - 86)*.

КОЛКО ДА СПИМ?

Ще знаете, че умният човек се нуждае от най-малко сън, а глупавият - от повече. *(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС - IV г. - 24 беседа - 13)*.

За сега седем часа са необходими за вас. И пет часа сън могат да ви задоволят, но при условие да спите непробудно, без да се обръщате на една или друга страна. *(ДВАТА ПЪТЯ - 29)*.

Силата на съня не зависи от продължителността на времето. Има друг елемент, който влияе върху човека, така че и в малко време да се наспи добре. Който разбира закона на съня, в пет минути може да свърши толкова работа, колкото за седем часа. За да си почине, човек трябва съзнателно да спре дейността на своите мозъчни клетки. Пет минути са достатъчни за това. В туй време човек излиза от тялото си и оставя съзнателната физическа енергия да обнови организма му. Тъй, щото, седем часа сън са нужни за онзи човек, който не е дисциплинирал мозъчните си клетки. *(ДОБРИ НАВИЦИ - 9)*.

СЪБУЖДАНЕ

Щом тялото се пречисти, човек отново влиза в него и се събужда. Ако е спал добре, тялото му се пречиства добре и той се събужда разположен и обновен. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - 11)*.

Щом се наспи, човек се обновява в мисли и чувства и е готов за работа. *(СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО - 116)*.

Когато Слънцето изгрява, тогава, именно, най-мъчно се спи. *(ДОБРИ НАВИЦИ - 6)*.

Да спи човек след изгрев Слънце, то е все едно да го поставят на някой водопад, чиито вълни отгоре го бият. Такова действие има слънчевата енергия върху нервната система на човека. (*ЛЮБОВ КЪМ БОГА* - 191).

Направете следния опит. Легнете си в 10 часа вечерта и си кажете, че ще станете в 12 часа в полунощ, да свършите някаква работа. Като турите тази мисъл в подсъзнанието си, ще видите, че ще се събудите точно в 12 часа. Щом се събудите по това време, ще си кажете: „Нека поспя още 5 минути поне. Какво ще правя толкова рано?” - Не, щом се събудите в 12 часа, ще вдигнете главата си, ще спуснете краката си надолу, ще се изправите към изток и ще кажете: „Аз съм господар на времето си и ще го използвам, както намеря за добре.” Щом кажете така, ще възприемете една хубава, светла мисъл от невидимия свят. След това легнете с мисълта да станете в 2 часа. Като се събудите в 2 часа, станете пак по същия начин и се изправете към изток. Ще получите още една светла мисъл. И този път ще дойдат изкушения, но ще гледате и тях да преодолеете. Като приемете хубавата мисъл, запишете си я и пак легнете, с желание да станете в 4 часа. В четири часа ще се събудите, и пак ще дойдат изкушения, но ще гледате да ги преодолеете. Ще станете по същия начин, както първия път, и ще се изправите към изток, докато получите трета светла мисъл. Този опит ще правите в продължение на една седмица. (*ДОБРИ НАВИЦИ* - 7).

СТАВАНЕ

Който не ляга навреме, не става навреме. И сънят му е неспокоен - цяла нощ се върти на една и на друга страна. Казваш: „Аз ставам рано, към 6 ÷ 7 часа.” Не е въпрос да станеш в 6 или 7 часа. Това не е точност. Ще станеш в определен час, с точност до секунда. Само така твоята работа ще бъде успешна. После ще се чудиш защо не си разположен. (*АБСОЛЮТНА ИСТИНА* - 340).

Стани със зората! (*ДА ВИ ДАДЕ* - 21).

Щом се събудите от сън, веднага станете и докато сте още бодри, с необременен ум и сърце, оставете се освободени на Божествената мисъл, тя да ви обладава, да се изсипе върху вас и да се почувствате като новородено дете, което не мисли за нищо, което е освободено от всякакви грижи и безпокойства. Каквата мисъл влезе в ума ви през петте минути на размишление, това е вашата придобивка за деня. (*ТРИТЕ ЖИВОТА* - 277).

Станеш ли сутрин, нито се почесвай по врата, нито кръстосвай крак върху крак, но застани свободно. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 35).

Като ставате сутрин, казвате: „Какво ще правя днес?” Чудите се какво да правите, а не знаете, че точно определено е каква работа трябва да свършите през деня. Точно определено е каква посока на движение трябва да предприемете този ден. Спите, ставате, без да знаете каква работа трябва да свършите през време в сън и каква - през деня. Ставате сутрин и не помните каква работа ви е дадена. Като се връщате от онзи свят, казвате, че сте сънували нещо, но всичко сте забравили... Като се връщате от онзи свят, не трябва да се отбивате никъде. Ще се върнете право в дома си и ще започнете работата, която ви е определена. (*КОЙТО ИМА НЕВЕСТА* - 181).

Всеки ден, още със ставането си от сън, ще отиваш при Господа и ще видиш какви са отношенията ти към него. (*НОВИЯТ СВЕТИЛНИК* - 295).

Като ставаш сутрин от сън, първо се спри върху мисълта какво иска днес Бог от теб. (*ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА* - 245).

Искате ли да учите, ставайте сутрин в три или четири часа. (*МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС* - IV г. - 24 беседа - 13).

ПОДОБРЯВАНЕ НА СЪНЯ

Поради неестествения живот, човек е натрупал в организма си млечна и пикочна киселина, които се отразяват вредно върху сърцето и кръвообращението. След това той ще се върти с часове в леглото си, не може да спи. Как ще спи при това положение? За да спи, той трябва да по-добри кръвообращението си. За тази цел, човек трябва поне два пъти в седмицата да предизвиква изпотяване чрез пиене на гореща вода. Ще изпие няколко чаши гореща вода... Чистата гореща вода помага за освобождаване на кръвта от натрупалите се в нея млечна и пикочна киселини. *(СВЕТОТО МЯСТО - 127).*

Добрият сън зависи от правилното пречистване на тялото. *(ДЕЛАТА БОЖИИ - 11).*

Като правите дъждовни бани, ще видите какъв здрав сън ще имате. *(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ - 211).*

Ако не можете да спите спокойно, приложете волята си, да се научите да спите добре. *(ТРИТЕ ЖИВОТА - 63).*

из словото на Учителят
ПЕТЪР ДЪНОВ

РАБОТА И ЗДРАВЕ

СЪСТАВИЛИ:
Трендафила Балдевска
Ангел Кермедчиев

издава ЕТ „ДИМИТЪР МАРИНОВ”
София

СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

1. АЗ ЧОВЕКЪТ
2. ЗАЩО СЕ РОДИХ
3. ПРИНЦИПИ И ЗАКОНИ
4. В ЗОРАТА НА НОВИЯ ЖИВОТ
5. КАК ДА ЖИВЕЕМ
6. ОСНОВИ НА ЗДРАВЕТО
7. ХАРМОНИЧЕН ЖИВОТ
8. ЩЕ УМРЕМ ЛИ?
9. ДОБРОДЕТЕЛИ
10. САМОУСЪВЪРШЕНСТВАНЕ
- 11-1 СЕБЕ СИ ПОЗНАЙ - ГЛАВАТА
- 11-2 СЕБЕ СИ ПОЗНАЙ - ЛИЦЕТО
- 11-3 СЕБЕ СИ ПОЗНАЙ - РЪКАТА
12. ДЪЛГОЛЕТИЕ
13. ПРИЧИНИ ЗА БОЛЕСТИТЕ И МЕТОДИ ЗА ЛЕКУВАНЕ
14. ЛЕЧЕБНО ГЛАДУВАНЕ
15. ХРАНЕНЕ И ЗДРАВЕ
16. ВОДАТА И ЗДРАВЕТО
17. ДИШАНЕ И ЗДРАВЕ
18. СВЕТЛИНА И ЗДРАВЕ
19. ДВИЖЕНИЕ И ЗДРАВЕ
20. РАБОТА И ЗДРАВЕ
21. ЧИСТОТА И ЗДРАВЕ
22. КРАСОТА
23. ЗА РАДОСТТА
24. ЦВЕТНЕТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА
25. МИСЛИ, ЧУВСТВА И ЗДРАВЕ
26. ЗА МИСЪЛТА И ЧУВСТВАТА